

KONKURSNÍ NOVINY

SPOLEHLIVÝ PRÁV

ROZHOVOR

Mgr. Denisa Mokřížová: Exekuční příkazy nelze vydávat jako prevenci do budoucna pro zajištění povinnosti

TÉMA

Novela správního a daňového řádu: hrozí návrat do 90. let a to, že další stamiliony za vymáhání zaplatí poctiví daňoví poplatníci

»str. 8 Dekáda nového občanského zákoníku přenesla český stát z éry socialismu

»str. 12 Nezvladatelné dluhy tíží více než půl milionu osob. Jen malé procento z nich vstupuje do oddlužení

»str. 24 Pražský dům U Hybernů se vydražil za skoro půl miliardy

»str. 31 Zkrachovalý výrobce sladkostí s vazbami na politiku jde do reorganizace

PROKONZULTA

DRAŽBY | AUKCE | PRODEJ

**KONZULTACE JE
PRVNÍM KROKEM
K ÚSPĚŠNÉMU PRODEJI**

**ZKUŠENOSTI
JSOU NAŠÍ NEJVĚTŠÍ
PŘEDNOSTÍ**

KONTAKT:
Křenová 26, 60200 Brno
info@prokonzulta.cz
+420 543 255 515
prokonzulta.cz

NAŠE SLUŽBY

Dražby dobrovolné a nedobrovolné

Elektronické aukce | Výběrová řízení

Realitní činnost

Nemovitosti | Věci movité | Pohledávky

Obchodní podíly a závody

KONKURSNÍ NOVINY

SPOLEHLIVÝ PRÁVNÍ ZDROJ

O B S A H

Mgr. Denisa Mokřížová

4

Rozhovor

- 4 Hovoříme s Mgr. Denisou Mokřížovou:**
Exekuční příkazy nelze vydávat jako prevenci do budoucna pro zajištění povinnosti

- 7 Aukce**
Zámek Veleslavin v aukci zase nikdo nechtěl

- 8 Právo**
Dekáda nového občanského zákoníku přenesla český stát z éry socialismu. Není to ale zadarmo

- 11 Insolvence**
Módní restaurace na střeše Masaryčky skončila – je v insolvenci

- 12 Exekuce**
Když se nedaří splácet, aneb nezvladatelné dluhy tíží více než půl milionu osob. Jen malé procento z nich vstupuje do oddlužení.

- 13 Ekonomika**
Rizika spojená se zavedením úrokových stropů

- 17 Výběr z judikatury**
K problematice vzniku nároku na zkrácené oddlužení

- 18 Kryptoměny**
Hackeri ukradli 1,5 miliardy dolarů z kryptoburzy Bybit v „největší digitální loupeži v historii“, ta zůstala ochromena

- 18 Aukce**
Na aukci známek v Praze padaly miliony

- 20 Aukce**
Aukce cenných sortimentů v Holešově opět potvrdila vysokou poptávku po kvalitním dříví

- 21 Dražba**
Dražba pro život

Naše téma

- 22** Novela správního a daňového řádu: hrozí návrat do 90. let a to, že další stamiliony za vymáhání zaplatí poctiví daňoví poplatníci

- 23 Insolvence**
Část holdingu Solek je v insolvenci kvůli vysokému zadlužení

- 24 Aukce**
Aukce zámku v Bezdruzicích vítěze nepřinesla, naopak pražský dům U Hybernů se vydražil za skoro půl miliardy

- 25 Právo**
Daně, jó daně, co vymyslíme na ně?

- 27 Esej**
O dojmeh a pojmech po šestnácté...

- 30 Insolvence**
GEEN Holding je v insolvenci, tíží ho třímiliardový dluh

- 31 Investice**
Zkrachovalý výrobce sladkostí s vazbami na politiku jde do reorganizace

- 32 Ekonomika**
Velké plány zatím s nejistým výsledkem

- 33 Právo**
Aktuální judikatura Nejvyššího soudu ke skrytým ujednáním v rezervačních smlouvách

- 33 Insolvence**
Digitální a informační agentura získala pověření k realizaci evropské peněženky digitální identity v České republice formou koncese

- 34 Insolvence**
Společnost Aluprogres chce řešit svou špatnou ekonomickou situaci reorganizací

Hovoříme s Mgr. Denisou Mokřížovou z AK MOKŘÍŽOVÁ

EXEKUČNÍ PŘÍKAZY NELZE VYDÁVAT JAKO PREVENCI DO BUDOUČNA PRO ZAJIŠTĚNÍ POVINNOSTI

AČKOLIV TUZEMSKÉ PRÁVO NIJAK PŘESNĚJI NESTANOVUJE PŘESNÉ LHŮTY PRO DEBLOKACI MAJETKU POVINNÉHO PŘI SKONČENÍ EXEKUCE, JEDNÁ SE O ZNAČNĚ CITLIVÉ, A JAK UKAZUJÍ ZKUŠENOSTI ŘADY PRÁVNÍKŮ, TAKÉ KONTROVERZNÍ TÉMA. EXEKUČNÍ ŘÁD TOTIŽ UMOŽŇUJE EXEKUTORŮM PRO VYMOŽENÍ NÁROKŮ VYDÁVAT EXEKUČNÍ PŘÍKAZY, KTERÝMI DOCHÁZÍ MIMO JINÉ K ZAJIŠTĚNÍ MAJETKU POVINNÉHO, A NE VŽDY SE DAŘÍ I PO SPLNĚNÍ POVINNOSTÍ, KVŮLI KTERÝM BYLA EXEKUCE ZAHÁJENA, TYTO PŘÍKAZY ZRUŠIT. „EXEKUČNÍ PŘÍKAZY NELZE V ŽÁDNÉM PŘÍPADĚ VYDÁVAT JAKO PREVENCI DO BUDOUČNA PRO ZAJIŠTĚNÍ EVENTUÁLNÍ POVINNOSTI V PODOBĚ DONUCOVACÍ POKUTY JAKOŽTO NÁSLEDKU PORUŠENÍ VYMÁHANÉ NEPENĚŽITÉ NEZASTUPITELNÉ POVINNOSTI,“ ŘÍKÁ MGR. MOKŘÍŽOVÁ. UŽ PROTO, ŽE JAK TAKÉ DODÁVÁ, NENÍ CELÁ ŘADA PROBÍHAJÍCÍCH EXEKUCÍ ZPŮSOBENA POUZE SELHÁNÍM LIDSKÉHO JEDINCE, ALE I VLIVEM VEŘEJNÉ MOCI. „VÝŠE POKUTY MUSÍ BÝT TAKÉ PŘÍMĚŘENÁ VYMÁHANÉ POVINNOSTI A POMĚRŮM POVINNÉHO,“ DODÁVÁ ADVOKÁTKA.

TEXT: PETR BLAHUŠ, FOTO: ARCHIV KN

Poznámka
o existenci
exekučního
příkazu snižuje
důvěryhodnost
a bonitu
povinného
v očích
veřejnosti

Paní magistro, zákon č. 120/2001 Sb., exekuční řád, umožňuje exekutorům pro vymožení nároků vydávat exekuční příkazy, kterými dochází mimo jiné k zajištění majetku povinného. Jak je to ale s nároky na rychlost postupu exekutora zejména při skončení exekuce? Tam přece žádné lhůty pro deblokaci nejsou stanoveny, ačkoliv má tento stav zásadní dopady pro povinného, mimochodem, i na jeho důvěryhodnost vůči veřejnosti. To zákonodárci úplně vypustili?

Lhůtu pro deblokaci majetku povinného při skončení exekuce zákon č. 120/2001 Sb., exekuční řád, nestanovuje. Obecně můžeme vyjít z jeho ustanovení § 46 odst. 1, dle kterého je exekutor povinen postupovat v exekuci rychle a účelně a dbát při tom ochrany práv účastníků řízení. Lze s Vámi tedy souhlasit, že konkrétně určená lhůta pro deblokaci majetku pro zákonodárce při přípravě exekučního řádu pravděpodobně nebyla důležitá, ačkoliv je s blokací majetku povinného spojena řada nepříznivých dopadů. Při obstavení bankovního účtu dochází k nemožnosti činit běžné bankovní operace. U zajištění nemovitosti je exekuční příkaz veřejně vyznačen na listu vlastnictví u příslušného katastrálního úřadu

a povinný je tak nejen značně omezen v nakládání s tímto svým nemovitým majetkem, ale veřejná poznámka o existenci exekučního příkazu rovněž snižuje důvěryhodnost a bonitu povinného v očích veřejnosti.

Existují již na tuto problematiku, délka (ne)činnosti exekutora po skončení exekuce nějaké relevantní právní výstupy od českých soudů, které by do situace vnesly jasno? Koneckonců, už možná desetitisíce lidí se stali obětí podobně zbytečně dlouhého, a to mnohdy i vědomě nekonání orgánů veřejné správy.

Ano, výstupy českých soudů k této problematice existují, ale nedávají na danou otázku příliš jednoznačnou odpověď. Například Městský soud v Praze v rozsudku č. j. 10 A 38/2017-29 ze dne 27. 6. 2019 zmíněný požadavek na rychlost exekutora projednával v souvislosti s kárnou odpovědností exekutora. Městský soud v Praze uvedl, že zásah ze strany exekutora do vlastnického práva povinného je nutné považovat za zásah pouze dočasného charakteru, kdy poté, co opadnou důvody pro vydání exekučního příkazu, resp. jeho účinky zaniknou, musí dojít k bezprostřednímu oznámení této skutečnosti příslušným subjektům, které

ve svých evidencích vedou poznámku o probíhající exekuci, a to v souladu s ustanovením § 46 odst. 8 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, jakožto důsledku skončení exekuce. Neurčitý právní pojem „bezprostředně“ či „bezprostřední“ je pak dle mého názoru nutné ztotožnit s právním pojmem „ihned“, který je judikaturou vykládán jako lhůta nepřekračující 5 pracovních dnů.

Deblokace v řádu dnů

Co z toho tedy podle vás vyplývá do budoucnosti při podobných kauzách? Jak dlouhá má být podle vás délka potřebná pro deblokaci majetku dlužníků, resp. povinných?

Držela bych se toho, že kroky k deblokaci mají být ze strany exekutora činěny s opravdu co největším urychlením, tedy do 5 pracovních dnů, a to i u komplikovaných případů, kde je zajištění majetku povinného vícero, či u případných částečných skončení exekuce. Úkony exekutora vedoucí k deblokaci majetku povinného v tomto případě totiž spočívají pouze v zaslání oznámení o skončení exekuce všem orgánům a osobám, které ve svých evidencích či seznamech vedou poznámku o probíhající exekuci anebo kterým byla v exekuci uložena nějaká povinnost, v tomto oznámení exekutor označí exekuční příkazy, jejichž účinky skončením exekuce zanikly. Nejedná se tedy pro aparát exekutora o nikterak časově či odborně náročný úkon.

Co lze ale dělat, pokud podle povinného deblokace jeho majetku při skončení exekuce neúměrně dlouho?

V první řadě bych doporučila exekutora písemně kontaktovat s tím, že vymáhaná povinnost, pro kterou byl exekuční příkaz vydán, byla splněna či vymožena, a tím dát exekutorovi podnět k okamžitému zrušení vydaných exekučních příkazů, které majetek povinného již nedůvodně blokují. Jestliže exekutor ani navzdory tomuto podnětu nebude náležitě reagovat, je možné podat podnět k dohledu nad činností exekutora, tzv. stížnost, a to Ministerstvu spravedlnosti, Exekutorské komoře či předsedovi okresního soudu, do jehož obvodu byl exekutor jmenován, nebo kterým byl exekutor pověřen vedením exekuce. Podrobnosti stanovuje ustanovení § 7 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu. Jestliže poškozenému povinnému nepomohou v obraně jeho práv ani tyto stížnosti, je možné podat podnět veřejnému ochránci práv, kterému přísluší posoudit postup orgánů státního dohledu, konkrétně to, zda ministerstvo, případně předseda soudu, vykonávají státní dohled v souladu s právem a principy dobré správy.

Pokud exekutor těmito svými prodlevami při deblokaci majetku povinného způsobí škodu, může se povinný domáhat náhrady této škody dle pravidel obsažených v zákoně č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způ-

Mgr. Denisa Mokřířová

sobenou při výkonu veřejné moci. S exekutorem může být rovněž zahájeno kárné řízení, ve kterém mu může být v případě zjištěného pochybení uloženo například napomenutí či pokuta. Vhodné je rovněž zmínit, že případné shledání či neshledání pochybení exekutora při podání stížnosti na něj je nezávislé na institutu vymáhání škody, kterou svým nesprávným postupem způsobil. To vyplývá z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 43 C 79/2015, ve kterém soud shledal odpovědnost státu za nesprávný úřední postup exekutora spočívající v blokaci finančních prostředků, přičemž předchází stížnos-

Exekuční příkazy nelze v žádném případě vydávat jako prevenci do budoucna

I při exekuci na nepeněžitě plnění pak samozřejmě vznikají náklady exekuce

ti na exekutora byly ze strany Ministerstva spravedlnosti a Exekutorské komory vyhodnoceny jako nedůvodné.

Jak se na problematiku dívají naše soudní stolice, včetně třeba té nejvyšší?

Nejsem si vědoma skutečnosti, že by se otázka prodlení exekutora s deblokací majetku povinného řešila až před Ústavním soudem. Mám za to, že za to může často nevýhodná pozice povinných, kteří si ne vždy mohou dovolat platit za právní služby advokáta. Dále poukazují na zkorumpovanost a neefektivitu systému, která povinné v obraně a hájení jejich práv často unaví.

Jako příklad z praxe mohu uvést záležitost mého klienta, proti kterému byla vedena exekuce na nezastupitelné nepeněžitě plnění. V rámci této exekuce byly vydány exekuční příkazy blokující nemovité věci a bankovní účty mého klienta, a to pouze pro zajištění vymožení nákladů exekuce a případných nákladů oprávněného. Můj klient takto určenou peněžitou povinnost uhradil ihned druhý den po doručení předmětných exekučních příkazů, čímž účinky vydaných exekučních příkazů zanikly, neboť byly vydány právě a jen pro vymožení této peněžitě povinnosti. Exekutor se tak měl bezprostředně dle zákonných pravidel pro skončení exekuce uchýlit k zaslání oznámení této skutečnosti příslušným subjektům, které ve svých evidencích vedou poznámku o probíhající exekuci, aby byla blokáce majetku mého klienta co nejrychleji ukončena. Exekutor si však trvání účinnosti exekučních příkazů blokujících majetek odůvodnil tím, že nepeněžitá povinnost v dané exekuci dosud nebyla vymožena. Tento postup je samozřejmě nezákonný, a proto jsme podali na dotyčného exekutora stížnosti jak k Exekutorské komoře, tak i k Ministerstvu spravedlnosti a předsedovi okresního soudu, do jehož obvodu byl exekutor jmenován. K mému překvapení nebyl ani jednou z podaných stížností postup exekutora v dané věci shledán jako nesprávný, přičemž dané veřejné instituce pouze odkazovaly na prvotní výsledek šetření Exekutorské komory, aniž by přišly s vlastním posouzením problému, ačkoliv každému musí být jasné, že Exekutorská komora se snaží za každou cenu své členy z opodstatněných důvodů obhajovat. Až po půl roce nedůvodné blokáce majetku bylo ze strany exekučního soudu konstatováno, že v předmětném případě je nadbytečné o zastavení exekuce co do exekučních příkazů rozhodovat, neboť předmětné exekuční příkazy byly vydány za účelem vymožení pouze a právě částky rovnající se vyčísleným nákladům exekuce a nákladům oprávněného, a tedy v souladu s ustanovením § 47 odst. 7 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, zanikly jejich účinky uhrazením předmětné částky nezávisle na tom, zda nepeněžitá nezastupitelná povinnost byla či nebyla splněna.

Můj klient se tedy nápravy nedůvodné blokáce dočkal až po půl roce v rámci doslova nadbytečného rozhodování exekučního soudu o zastavení exekuce, aniž by naše předchozí stížnosti na tuto nedůvodnou blokáci byly vyhodnoceny jako oprávněné. Při takovémto „bezpráví“ pak klienti stěžují hledají motivaci v obraně svých práv pokračovat a nemají energii dojít třeba až ke zmíněné nejvyšší soudní stolici, k Ústavnímu soudu.

Rozpor s principy právního státu

Rád bych se ještě zeptal na problematiku provádění exekuce na nepeněžitě nezastupitelné plnění, které je na místě v případech, kdy exekuční titul ukládá dlužníkovi povinnost něco strpět, něco konat nebo se něčeho zdržet a tuto povinnost nemůže za něj splnit někdo jiný. K tomu slouží donucovací pokuty, a souběžně s nimi vznikají další náklady exekuce a náklady oprávněného.

Nepeněžitě nezastupitelné plnění si můžeme představit např. jako povinnost, kterou může vykonat pouze sám povinný pomocí svých individuálních schopností, např. vytvoření uměleckého díla. Nepeněžitě nezastupitelné plnění však může spočívat i v povinnosti něčeho se zdržet, např. zdržet se jednání v podobě reprodukování hlasité hudby v nočních hodinách, i této povinnosti může pochopitelně dostát pouze sám povinný. K vynucení těchto nezastupitelných povinností pak mohou sloužit donucovací pokuty. Výše pokuty musí být přiměřená vymáhané povinnosti a poměrům povinného tak, aby její sankční povahu povinný vzhledem ke svým majetkovým poměrům pocítil. Při nezaplacení této donucovací pokuty se exekutor může opět uchýlit k přiměřené blokáce majetku povinného na základě exekučních příkazů. Je však nepřijatelné při tomto typu exekuce blokovat majetek povinného teprve pro v budoucnu možné uložení a následné nezaplacení pokuty. Ačkoliv se takový eventuální postup patrně i právnímu laikovi musí jevit jako rozpor s principy právního státu, tak jsem se bohužel s takovým odůvodněním exekutora v rámci jeho rozhodování setkala.

I při exekuci na nepeněžitě plnění pak samozřejmě vznikají náklady exekuce, případně i náklady oprávněného v peněžitém vyčíslení. V takovém případě je exekutor oprávněn vydat k zajištění vymožení těchto peněžitých povinností exekuční příkazy přiměřeně blokující majetek povinného.

Mohou být exekuční příkazy vydány třeba jen jako prevence do budoucna také pro zajištění eventuální povinnosti k vymáhané nepeněžitě povinnosti? Existuje na toto téma nějaká judikatura?

Exekuční příkazy nelze v žádném případě vydávat jako prevenci do budoucna pro zajiš-

tění eventuální povinnosti v podobě donucovací pokuty jakožto následku porušení vymáhané nepeněžitě nezastupitelné povinnosti. Tím by u povinných docházelo k trestání blokáci jejich majetku pro důvod, který v současné době neexistuje a v budoucnu teprve může nastat, což by bylo nezpochybnitelně v rozporu s principy právního státu.

Rovněž platí, že donucovací pokuty lze ukládat zásadně způsobem vydání samostatného exekučního příkazu, a nelze pro ně použít například již exekuční příkazy vydané za účelem vymození nákladů exekuce či nákladů oprávněného, k tomu lze odkázat na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 2. 2011, sp. zn. 20 Cdo 507/2009.

Je podle vás osobně z hlediska zákona přiměřené a morální, když exekutor pro zajištění nákladů exekuce v řádech tisíců nebo maximálně desetitisíců korun zabaví svými exekučními příkazy za účelem vymození nákladů exekuce a nákladů oprávněného i nemovité věci povinného?

Obecně lze prodat dům nebo byt, v němž povinný nebo jeho rodina bydlí, pouze když dluh nelze v přiměřené době vymoci jinak. Tento princip přiměřenosti vyplývá z ustanovení § 58 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu. Obdobně hovoří i ustálená judikatura, dle které lze zajistit i nemovitost, která výši pohledávky významně přesahuje, to však jen pokud neexistuje jiný způsob exekuce, v jehož rámci by bylo možné exekuci provést s méně citelnými důsledky, např. prikázáním pohledávky, viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2011, č. j. 14 Kse 1/2010–146.

Zajištění nemovitých věcí povinného pro náklady vzniklé v exekuci maximálně v řádech desetitisíců pro mě osobně morální způsob vymáhání práva nepředstavuje, ale může nastat situace, kdy zkrátka není jiná možnost, což ostatně potvrzuje i judikatura. Povinným bych v tomto případě doporučila podání návrhu na zastavení či částečné zastavení exekuce, ve kterém by tvrdili namítanou nepřiměřenost způsobu zajištění a pokusili se nabídnout jiné řešení úhrady pohledávky.

V řadě probíhajících exekucí je na vině veřejná moc

Je na závěr ještě něco, na co jsme se nezeptali a chtěla byste, aby tu zaznělo?

Ano, ráda bych dodala, že by se mohlo zlepšit vnímání povinných ve společnosti, aby na každého nebylo nahlíženo jako na vyvrhela, který není schopný plnit své závazky. Rovněž by se k těmto osobám měl zlepšit přístup ze strany samotných exekutorů, kteří často povinným, zejména pokud nejsou zastoupeni advokátem, neposkytují potřebnou součinnost.

Řada probíhajících exekucí totiž není způsobena pouze selháním lidského jedince, ale i vlivem veřejné moci. Na mysli mám například nedávné automatické zřízení datových schránek všem podnikajícím fyzickým osobám. Řada lidí tento krok nezaregistrovala a do těchto automaticky zřízených datových jim bez jejich vědomí byly doručovány důležité úřední dokumenty s uloženou povinností, kterou samozřejmě nesplnili a v důsledku toho bylo přistoupeno k exekuci. Setkala jsem se dokonce s případem, kdy do automaticky zřízené datové schránky podnikající fyzické osoby byl fikcí doručen rozsudek pro uznání, který s podnikám dané osoby vůbec nesouvisel. Přesto bylo konstatováno jeho řádné doručení a přistoupeno k exekuci. Také bych ráda poukázala na nedávno provedenou novelu zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, se zakotvením nenápadného ale důležitého ustanovení § 265a do zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, který stanovil pravidla pro zápočet výtěžku tak, že výtěžek dosažený exekucí se zápočte primárně na náklady exekučního řízení a jistinu. Před touto novelou se totiž skončení exekuce mohlo zdát jako nikdy nedosažitelné, když v důsledku přednostního vyrovnání příslušenství pohledávky se již nemuselo dostat

na uhrazení alespoň části jistiny, v důsledku čehož dané příslušenství narůstalo do astronomických výšin a konec exekuce zůstával v nedohlednu.

Děkuji ta rozhovor.

Řada probíhajících exekucí je totiž způsobena vlivem veřejné moci

Výše pokuty musí být přiměřená vymáhané povinnosti a poměrům povinného

Zámek Veleslavín v aukci zase nikdo nechtěl

Už to pro Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (ÚZSVM) vypadá na další „pomníček“, podobně jako několikaletou marnou aukci pražského paláce Broadway. Také zámek Veleslavín v Praze 6 už byl poněkolkáté neúspěšně dražen. Tentokrát ani nebyla složena kauce potřebná pro zahájení dražby, a tak ÚZSVM plánuje nové kolo elektronické aukce se snížením minimální ceny.

Dosavadní vyvolávací cena byla 420 milionů korun, a lze proto důvodně předpokládat, že bude opět dál snížena minimální nabídková cena pod

tuto hranici. Připomeňme, že podobně tomu bylo i v minulosti, při předchozích pokusech o prodej, kdy také nikdo nereagoval: stát, resp. ÚZSVM za celý

komplex požadoval nejprve 580 milionů, načež částku snížil na 493 milionů. ÚZSVM přitom slibuje, že v případě úspěšné aukce bude mít možnost dorovnat nejvyšší nabídku jak pražská metropole, tak místně příslušná radnice Prahy 6. Hlavně druhý jmenovaný úřad má na získání zámekového areálu enormní zájem doposavad ho má totiž v tzv. výpůjčce a dlouhodobě se snaží zpřístupňovat alespoň hlavní budovu a přilehlé zahrady na různé prohlídky, ale také jako galerii a další komunitní akce. Starosta Prahy 6 Jakub Stárek

(ODS) se netají tím, že městská část chce zabránit tomu, aby areál získal nějaký nový majitel či investor toliko jako spekulaci pro budoucí využití. Obává se, že by kvůli tomu tento nový zámecký pán nechal nějakou dobu celý areál chátrat a vyčkával, až se jeho budovy začnou sami bortit, popřípadě se stane eldorádem vandalů a narkomanů. Není se tedy co divit, že za situace, kdy se seriózní zájemci o kdysi výstavní nemovitost zrovna nehrnou. Radnice Městské části Praha 6, která má areál ve výpůjčce, se horečně snaží

zabránit jeho spekulativnímu prodeji, a zoufale hledá partnery pro budoucí společné využívání zámku pro účely kulturní a komunitní, ale i sociální či zdravotnické.

Rozhodně zde městská část Praha 6 tedy jen kousek od stanice metra, a tedy na lukrativní adrese nechce mít ani hazardní kasino, ale ani nějakou formu ubytování. Jenže radnice Praha 6 zároveň chce nejvíce ušetřit, takže se do vlastního získání nyní, kdy cena ÚZSVM stále skoro atakuje půl miliardy, sami moc nehrnou. Podle

předchozích náznaků v médiích tamní lokální politici vidí rozumnou cenu na zhruba poloviční ceně, tedy kolem čtvrt miliardy korun. Původně navíc dokonce počítali s tím, že by se mohlo podařit získat komplex bezúplatným převodem, nebo v rámci směn různých nemovitostí státu s hlavním městem Prahou. Někáká tato jednání už v minulosti proběhla, avšak debaty k žádným dohodám nevedly, a tak v roce 2024 hlavní město Praha tato jednání ukončilo.

(pb)

DEKÁDA NOVÉHO OBČANSKÉHO ZÁKONÍKU PŘENESLA ČESKÝ STÁT Z ÉRY SOCIALISMU. NENÍ TO ALE ZADARMO

VYDAVATELSTVÍ EPRAVO USPOŘÁDALO NEDÁVNO VE SPOLUPRÁCI S ČESKOU ADVOKÁTNÍ KOMOROU V PRAZE JIŽ 13. ROČNÍK ODBORNÉ KONFERENCE PRÁVO A PRAXE. PROBÍRALO SE TOHO NA NÍ HODNĚ, VČETNĚ ASPEKTŮ KONTROVERZNÍ NOVELY INSOLVENČNÍHO ZÁKONA.

TEXT: PETR BLAHUŠ, FOTO: ARCHIV KN

Nyní jsme
ve fázi před
schválením
návrhů
na insolvenční
příslušnými
soudy

Nedosti na tom: letošní ročník konference přinesl mimo jiné také mimořádnou příležitost k bilancování jedné z nejvýznamnějších právních reforem v novodobé historii České republiky: nového občanského zákoníku, který vstoupil v účinnost 1. 1. 2014. Ten představuje revoluční změnu v českém soukromém právu, když zásadně proměnil naše právní prostředí, protože v něm stát přešel ze socialistických právních norem na ty současné, kapitalistické. Třináctý ročník konference proto také nabídl jedinečnou platformu pro kritickou reflexi této dekády očima předních českých právních expertů.

Počet insolvencí roste

Svůj přednes na téma kritizované novely insolvenčního zákona si připravil známý insolvenční správce JUDr. Michal Žižlavský. Podle něj po přijetí kontroverzní novely po 1. říjnu minulého roku vzrostl počet povolení oddlužení o 16 procent (před novelou se mělo jednat o zhruba 20 000 případů – pozn. red.) V praxi se tak nyní mluví o cca 25 000 případech návrhů na oddlužení. „Nyní jsme ve fázi před schválením návrhů na insolvenční příslušnými insol-

venčními soudy, protože úvodní fáze trvá zhruba půl roku,“ uvedl JUDr. Žižlavský s tím, že podle novely insolvenčního zákona právě nyní do této fáze mohou vstoupit námitky ze strany věřitelů podle ustanovení § 403/2 insolvenčního zákona. „Tohoto procesu ale zatím věřitelé příliš nevyužívají,“ podotkl JUDr. Žižlavský.

JUDr. Žižlavský také popsal zásady nového schématu oddlužení, které lze nyní pro všechny uskutečnit ve zkrácené lhůtě tří let (což je nejvíce kritizované) s možností sankčního prodloužení až na čtyři, resp. čtyři a půl roku.

Další podstatou novely je podle Žižlavského možnost částečně hodnotit individuální schopnosti dlužníků vykonávat výdělečnou činnost a též srovnání tzv. nezabavitelné částky v exekuci a oddlužení.

Insolvenční správce JUDr. Žižlavský také připomněl vznik veřejně přístupné databáze, tzv. Nový informační nástroj z pera Ministerstva spravedlnosti, o kterém resort také natočil instruktážní video. Dnes celý proces podle JUDr. Žižlavského začíná podáním návrhu ve formě zprávy, kterou podle § 389a Insolvenčního zákona posoudí příslušní soudci. Ti si mohou třeba ověřit relevanci tvrzení

Výjimečnost letošního ročníku podtrhlo sestavení vysoce kvalitního řečnického panelu, jehož součástí byl i expert na insolvenční právo JUDr. Žižlavský.

dlužníků u bank, u kterých v minulosti dotčený či dotčená žádali o úvěr.

Mezi další novinky kontroverzní novely insolvenčního zákona patří rozhodnutí, resp. schválení osobního cíle dlužníka, a to podle ustanovení § 406/3c insolvenčního zákona. Podle JUDr. Žižlavského může dlužník podat odvolání proti tomuto rozhodnutí o schválení oddlužení. Sám insolvenční správce podotkl, že věřitel to má v této fázi těžší.

Osobnostní právo – těžký oříšek

Svým způsobem na přednášku JUDr. Žižlavského navázal docent JUDr. Filip Melzer, LL.M., Ph.D., jeden z našich neuznávanějších expertů na osobnostní právo. Hned v úvodu svého vystoupení totiž nadhodil do pléna obecný dotaz, zda má v současném pojetí práva a existence příslušných právních norem osobnostní právo nějaké limity. „Současná judikatura ho bohužel často využívá jako poslední záchranu pro soudy. Tím ale zákonodárci takto přijatou koncepci předali de facto klíče rozhodování od toho, kde končí hranice toho, co se týká práva a ochrany osobnosti člověka do rukou soudců. To je ale ve stylu Babicova vaření,“ řekl Melzer. Jak vzápětí dodal, tuzemské soudy sice na rozdíl třeba od těch ve Velké Británii právně politické úvahy běžně dělají, ale nikdy to nepřiznají. „Čeští soudci by měli být více anglickými soudci, a domýšlet, jaký dopad do společnosti jejich rozhodnutí přinese,“ domnívá se doc. Melzer.

Podle něj se po 2. světové válce prosadilo všeobecné osobnostní právo. Československo bylo podle něj v roce 1964 jednou z prvních zemí na světě, které zařadily osobnostní právo do občanského zákona. V novém občanském zákoníku je podle doc. Melzera uvedeno také právo nedostat se do finančních problémů v důsledku nesplácení dluhu (tzv. druhotná platební neschopnost – pozn. red.) „Představte si klasickou situaci. Dlužník nám nezaplátil a my se vinou toho sami dostaneme do vážných problémů. Následkem toho u nás vznikne stres a z něho dojde k našemu poškození zdraví. Zasáhl tak dlužník do vašeho osobnostního práva, například práva na duševní pohodu?“ položil do pléna další řečnickou otázku doc. Melzer. Podle něj se tak mohou naše české soudy připravit na vlnu žalob od takto postižených věřitelů.

Další variantou je podle něj stav, kdy se budou na soudy obracet například pozůstalí po obětech dopravních nehod nebo blízcí těchto doživotně zmrzačených. To se podle něj stalo již v roce 1998 v Ostravě, ale jak doc. Melzer vzápětí dodal, tuhle variantu třeba v rájónu severočeského krajského soudu v Ústí nad Labem jenže neznali ani po přelomu milénia. Doc. Melzer také zmínil využití osobnostního práva v případech ztráty šance na život nebo zdraví v případech špatného rozhodnutí lékařů, a to ve smyslu ustanovení § 11 nového občanského zákoníku. Doc. Melzer také varoval před dlouhodobým přehlížením problema-

Jedná se o jednu z nejvýznamnějších právních změn v českém právu od 90. let

tiky kolem tzv. dvojích nájmu (bezdůvodné obohacení) nebo náhrady škod na poškozené nemovitosti, což se podle něj ani v novém občanském zákoníku příliš nezměnilo v porovnání se starým „občanem“ zákonem č. 40/1964 Sb. „To nám dělá dnes největší problémy,“ dodal doc. Melzer.

Na příkladech nepříznivých romských neplatičů nájemného ve Vsetíně, kteří podle něj paradoxně proti zdravému rozumu byli rozhodnutím soudu odškodněni za porušení svého práva na údajnou nemajetkovou újmu, konkrétně práva žít v širší komunitě, přiblížil doc. Melzer možné nelogičnosti v přijímání zásad osobnostního práva. „To je za hrnou mé představivosti,“ okomentoval rozhodnutí české justice v této věci (kterým se paradoxně Romům dostalo lepších životních podmínek, než ve kterých existovali ve svých starých bytech v okolí vsetínské nemocnice – pozn. red).

Ve své před-

nášce také doc. Melzer krátce zmínil okolnosti kolem práva člověka žít bez digitálních technologií. Připomeňme v této souvislosti, že naše Konkursní noviny přinesly nedávno informace o konferenci na toto téma, které v Senátu České republiky připravila senátorka a právnička JUDr. Daniela Kovářová. On sám to za sebe jako zásah do osobnostních práv sice nevnímá, protože i dříve byli třeba lidé nuceni na základě příkazu státu namontovat si na své dveře poštovní schránku. „Do budoucna se digitalizaci asi nevyhneme, směřujeme k tomu, aby měl každý člověk svou vlastní datovou schránku,“ domnívá se doc. Melzer.

Nový občan – malý zázrak

Jak ve svém příspěvku na téma hodnocení uplynulé dekády od nabytí účinnosti nového občanského zákoníku shrnula místopředsedkyně České advokátní komory (ČAK) JUDr. Monika Novotná. „V centru zájmu starého občanského zákona z dob socialismu byl stát a jeho ochrana, zatímco náš současný, nový občanský zákoník (NOZ – pozn. red.) má v centru svého zájmu člověka,“ uvedla JUDr. Novotná. Podle ní se tak nový občanský zákoník stal strážcem individuální spravedlnosti. „Drtivá část naší společnosti si myslí, že máme čtyřstupňovou soudní soustavu,“

upozornila ale také JUDr. Novotná. Důvodem je i odůvodňování rozsudku nižších instancí. My se nedozvíme, jaký má soud názor na předložené důkazy, a někdy ani advokáti nevědí, proč a na základě jakých důkazů soudy rozhodly tak, jak rozhodly.

Proto se obrací na Nejvyšší

13. ročník odborné konference Právo a praxe uspořádalo vydavatelství Epravo ve spolupráci s Českou advokátní komorou v Praze.

a Ústavní soud,“ uvedla Novotná s tím, že je ale dobré, když se hlas praxe dostane k zákonodárcům. Připomněla ale také na řadu rozdílných stanovisek a rozhodnutí Nejvyššího a Ústavního soudu, kdy třeba Ústavní soud smetl podání stěžovatelů vůči rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věcech odčinění duševních útrap pozůstalých po obětech trestných činů. Zde se její příspěvek dotkl vystoupení doc. Melzera. Podle JUDr. Novotné také nejvyšší soudní stolice již opakovaně konstatovala nepřipustnost přenášení odpovědnosti za rozhodnutí ze soudu na soudní znalce a konstatovala, že ústavní soud to velmi zkritizoval jako ryze formální přístup (viz ÚS 1010/20222 – pozn. red.)

Politici museli dát od zákona ruce pryč

Stručné zhodnocení nového občanského zákoníku také přinesl JUDr. Jiří Pospíšil, bývalý ministr spravedlnosti a dnes lokální politik (TOP09). „Jedná se o jednu z nejvýznamnějších právních změn v českém právu od 90. let a změny režimu,“ uvedl Pospíšil, a zároveň připomněl podíl JUDr. Otakara Motejla na jeho vzniku. Sám Pospíšil přiznal, že v tehdejších podmínkách se jednalo o malý zázrak, že nový občanský zákoník vůbec vznikl, navíc v rekordně rychlé době a byl také přijat. A to přes to, že starý, socialistický „občan“ byl už jen slepencem více jak 60 novelizací.

I tak podle něj práce na nové právní normě (podobná vznikla už v roce 1811 – sic!) trvaly 12 let, a to ještě podle JUDr. Pospíšila na něm pracovali pod profesorem Eliášem prakticky nonstop desítky expertů. „Tento nový občanský zákoník je tak dílem odborníků, a při jeho

vzniku se uplatnilo jen minimum politiky,“ dodal Pospíšil.

Dlužno připomenout, že si ale JUDr. Pospíšil některé věci ve svém vystoupení pletl. Uvedl například, že starý občanský zákoník vznikl během 50 let trvající éry komunismu u nás, přitom jak ale ví každý žák základní školy, komunisté u nás vládli v letech 1948–89, tedy 41 let. Před nimi zde pak byli šest, resp. sedm let němečtí nacisté jako okupanti.

Výjimečná sestava přednášejících

Program konference tak reflektoval klíčové oblasti, v nichž nový občanský kodex nejvýrazněji zasáhl do právní praxe. Tedy od obecných otázek výkladu práva, přes specifické problémy v oblasti insolvencí, stavebního práva (o kterém referovala JUDr. Kristýna Faltýnková, podle které je princip racionálního zákonodárce v podmínkách České republiky fikcí – viz různé přílepky tuzemských zákonodárců) až po aktuální výzvy v pracovněprávních vztazích či modernější formy řešení sporů.

Výjimečnost letošního ročníku podtrhlo sestavení vysoce kvalitního řečnického panelu. Unikátní propojení předních akademiků a spolutvůrce zákoníku na straně jedné, tak zkušené praktiky z řad advokátů umožnilo všem těm, kteří se sympozia zúčastnili, získat komplexní pohled na fungování občanského zákoníku v reálném právním životě. Stranou ale nezůstaly ani aktuální výzvy do budoucnosti, včetně vztahu zákoníku k novějším právním předpisům a měnícím se společenským potřebám.

Nový občanský zákoník je dílem odborníků, při jeho vzniku se uplatnilo minimum politiky

Nový občanský zákoník má v centru svého zájmu člověka

Módní restaurace na střeše

Masaryčky skončila – je v insolvenci

Plán společnosti Penta Real Estate na vybudování atraktivní restaurace Noel na střeše pražské Masaryčky ztroskotat už po dvou měsících. Jedno z hlavních lákadel v rámci nového projektu Zahy Hadid kvůli insolvenčnímu řízení po pouhých pár týdnech zavřel.

Městský soud v Praze vyhlásil na firmu insolvenční řízení a zároveň vyzval věřitele, aby u soudu podali svoje pohledávky. Zároveň firma údajně dluží mzdu svým zaměstnancům, kteří se proti tomu už ozvali i na sociálních sítích.

Jak vyplývá z údajů v insolvenčním rejstříku, důvodem je pohledávka obchodní společnosti Remedis, od které si provozovatel restaurace S & N Barock Group půjčila 63 milionů korun, Ty nyní po majitelích restaurace požaduje obchodní společnost Remedis. „V průběhu roku 2024 dlužníkovi

poskytl peněžité prostředky v celkové výši 63 000 000 korun za účelem financování vstupních stavebně-technických a pořizovacích nákladů souvisejících s projektem Noel Restaurant & Bar,“ stojí v insolvenčním návrhu, podaném na Městském soudě v Praze. Dlužná částka, kterou si firma zapůjčila na základě smluv uzavřených v období od dubna do října 2024, jsou už nyní podle návrhu po splatnosti déle než tři měsíce.

Ovšem věřitelů je více: nejde totiž o jedinou společnost, která se přihlásila o své peníze: dalších skoro pět mi-

lionů má dlužit podle faktur na dodání služeb a zboží také firmě InterGast. Další přihlášená je společnost Prague CBD, která měla s provozovatelem uzavřít nájemní smlouvu na prostor v Masaryčce, a to za celkem více než tři miliony korun za nájemné za prosinec a leden. Posledním věřitelem je pak společnost PP Business Services, která dělala provozovatelům Noelu účetnictví. Za září a říjen jí dluží přes dvě stě tisíc korun. Suma sumárum jde tak o více než 71 milionů korun. Tyto informace už v médiích potvrdil i mluvčí společnosti Penta Martin Lánský. Podle některých lidí pracujících kolem Masaryčky, které Konkursní noviny oslovily s dotazy, zda tyto střešní restaurace navštívili a proč podle nich projekt zkrachoval, jsou i na centrum prahy přemrštěné ceny. „Když jsme viděla, kolik tam chtějí za kafe, zhrozila jsem se,“ řekla Konkursním novinám Zdena Lehocká z Prahy, která kolem Masaryčky jezdí každý den několikrát do práce a z práce. „Za tu cenu mám

jinde pomalu i kompletní hlavní polední menu," dodala Lehocká s tím, že si nyní kafe raději kupuje jen o pár metrů dále v malé kavárničce – a za poloviční cenu. Zdá se tedy, že právě přemrštěné ceny, tlak na zisk zlomil vaz projektu, který se měl stát zlatým hřebem pro pražské „yuppies“ a místo pro pořizování „úžasných instagramových postů“, na které se prý bude stát fronta, podobně jako na střeše hotelu Motel One na druhé straně vlakových kolejí, kde se střecha stala žádaným místem pro různé večírky a párty.

Připomeňme, že Noel vznikl pod vedením švédského podnikatele Tommyho Sjöo, který má v Praze zkušenosti s provozem restaurací jako Daniela's by Barock, Kampa Park nebo Barock.

Sjöo do projektu zapojil i dceru Jessicu a jejího partnera Andersona Noëla, kteří spolu vlastní designové studio v New Yorku.

(pb)

Když dva dělají totéž, není to totéž. Atraktivní restaurace Noel na střeše pražské Masaryčky skončila už po dvou měsících v insolvenční.

Foto: archiv KN

Když se nedaří splácet, aneb nezvladatelné dluhy tíží více než půl milionu osob.

Jen malé procento z nich vstupuje do oddlužení.

Jak vyplývá z údajů Exekutorské komory České republiky (EK ČR) počet exekucí vedených na fyzické osoby v posledních letech klesá. Mezi lety 2016 a 2023 se snížil o 400 tisíc na úroveň lehce přesahující 4 miliony. O téměř 200 tisíc klesl také počet osob, které exekuci čelí, na konci roku 2023 se dostal pod 650 tisíc.

To ovšem znamená, že řada dlužníků se potýká s několika exekucemi zároveň. Jak uvedl Pavel Černý z oddělení marketingu, jenom jednu exekuci má zhruba 144 tisíc osob, dvě exekuce 68 tisíc, ale více než deset exekucí dokonce 123 tisíc lidí. Průměr vymáhané částky na jistinu na jednu fyzickou osobu podle EX ČR činil 552 413 korun, a během roku 2023 narostl o více jak

36 tisíc, přesněji na 36 603 korun. Velká většina vymáhaných částek je však podle Černého významně nižší, neboť medián dosahoval jen 162 825 korun, a průměrná vymáhaná částka na jistinu na jednu exekuci byla 88 576 korun. Průměrný věk dlužníka v exekuci k poslednímu dni roku 2023 byl 46,6 roku.

Jak tvrdí Černý, do nezvladatelných dluhů upadají především mladí lidé,

když z hlediska věku dochází k nejrychlejšímu nárůstu počtu exekucí ihned po dosažení zletilosti v 18 letech. „Zvláště do 27 let se počty osob s exekucí zvyšují velice strmě a ve 32 letech jich podle údajů z centrální evidence exekucí v roce 2020 mělo exekuci téměř 14 procent,“ říká Černý s tím, že následně podíl lidí zatížených exekucí sice mírně klesá (ke 12 procentům), ale po dosažení 40 let se opět zvedá. Na svůj vrchol v úrovni téměř 16 procent se dostává ve věku 47 let. (Připomeňme, že od 54 let se podíl osob s exekucí začíná poměrně rychle snižovat, když ve věku 70 let jsou exekucí v tuzemsku zatížena jen čtyři procenta obyvatel, a v kategorii od 75 let je pak takových osob dokonce méně než dvě procenta.

Nízký podíl seniorů s exekucí je však v tuzemsku do značné míry způsoben relativně krátkou dobou, kdy lze tento nástroj k vymáhání dluhů používat. Když se současní senioři nacházejí

v produktivním věku, exekuce zde totiž ještě neexistovaly, a oni do nich tudíž nemohli spadnout.

Každý rok téměř půl milionu nových exekucí

Podle čísel EK ČR počty nově zahajovaných exekucí od roku 2016 postupně klesaly (z 680 tisíc až na 410 tisíc v roce 2020 – pozn. red.) když se na toto dlouhodobé minimum dostaly díky tomu, že v prvním roce pandemie Covid-19 platilo vládou nařízené moratorium a věřitelé nemohli dlužníky sankcionovat za prodlení se splátkami.

Po jeho skončení počty zahajovaných

exekucí opět začaly narůstat a v roce 2023 překročily úroveň 460 tisíc osob. Počty ukončených exekucí se řadu let drží v intervalu mezi 500–550 tisíci. Snížení na 430 tisíc v roce 2021 proto jen odráželo dozvuky pandemie, a následný skok až na skoro milion (přesněji 960 tisíc) v roce 2022 byl způsoben zastavováním bagatelních exekucí do 1500 korun, to bylo nařízeno novelou zákona. Mírně nadprůměrný počet lze sledovat i v roce 2023, kdy docházelo k zastavování marných exekucí, na něž nebylo v předchozích šesti letech nic vymoženo.

Oddlužení nebylo a není pro každého

Zajímavý je také vývoj počtu oddlužení. Od začátku účinnosti insolvenčního zákona v lednu 2008 docházelo k postupnému nárůstu povolených oddlužení s vrcholem v roce 2014, kdy bylo povoleno téměř 29 tisíc oddlužení. Následný pokles odrážel dobrou ekonomickou situaci v České republice. Díky příznivému vývoji reálných příjmů byli lidé schopni splácet své finanční závazky v řádných termínech a do problémů se jich dostávalo méně. Neochota vstupovat do oddlužení byla ovšem také částečně způsobena poměrně velkou složitostí tohoto procesu a nevýhodností pro osoby s nízkými příjmy. V roce 2019, po přijetí novely insolvenčního zákona, která zpřístupnila možnost oddlužení širšímu spektru dlužníků, počet povolených oddlužení opět narostl. V následujících letech ovšem lidé čekali na další avizovanou novelu zákona, která měla celý proces opět usnadnit a zmírnit podmínky pro dlužníky. Tato dlouho připravovaná novela vstoupila v platnost v říjnu 2024 a dá se předpokládat, že zájem o vstup do insolvence opět naroste.

(pb)

Podle zástupců Exekutorské komory České republiky (na snímku) padají do nezvladatelných dluhů především mladí lidé.

Foto: archiv KN

Rizika spojená se zavedením úrokových stropů

Zavedení úrokových stropů (Interest Rate Restrictions, IRRs) je kontroverzním nástrojem regulace finančního trhu. Zatímco jejich cílem je ochrana spotřebitelů před lichvářskými praktikami, mohou mít významné vedlejší dopady zejména na na dostupnost úvěrů, fungování nebankovního sektoru a finanční inkluzi.

Směrnice o spotřebitelském úvěru (CCD2)¹⁾ představuje zásadní reformu regulace úvěrového trhu v EU, přičemž jedním ze způsobů je možnost členských států zavést úrokové stropy. Hned na úvod je nutno zdůraznit, že je to jedna z možností nikoli však povinnost. Na rozdíl od jednotné

harmonizace směrnice ponechává členským státům významnou volnost v nastavení konkrétních limitů, což jednoznačně povede k velké fragmentaci trhu a rozdílným dopadům na spotřebitele i poskytovatele v jednotlivých členských státech Evropské unie.

Právní základ pro zavádění úrokových stropů je článek 31 CCD2, který ukládá členským státům povinnost efektivně předcházet zneužívání ze strany věřitelů a zajistit, aby spotřebitelé nebyli vystaveni „nepřiměřeně vysokým“ úrokovým sazbám nebo celkovým nákladům na úvěr. Nepřikazuje však žádné jednotné limity. Směrnice explicitně nestanovuje žádný unijní úrokový strop, ale vyžaduje, aby státy přijaly opatření k prevenci predátorských praktik ze strany poskytovatelů úvěrů. Členské státy by při zavádění jednotlivých opatření měly zejména zohlednit průměrné tržní

sazby, administrativní náklady poskytovatelů a rizika spojená s úvěrovými produkty.

Judikatura Evropského soudního dvora (ESD) doplňuje tento rámec principem proporcionality – například v případě Kásler v OTP Jelzálogbank Zrt (C-26/13) zdůraznila, že národní úrokové stropy nesmí znemožnit legitimní podnikání. Judikatura Evropského soudního dvora (ESD) zdůrazňuje ochranu spotřebitele před nekalými praktikami, ale zároveň varuje před opatřeními, která by mohla nepřiměřeně omezit přístup k financování. Zdůrazňuje nutnost vyváženého přístupu mezi ochranou spotřebitele a zachováním fungujícího trhu.

Bohužel přesně to se dá očekávat po zavedení úrokových stropů, tak jak je navrhuje zavést Ministerstvo financí ČR. N8klady na úvěry se stanou přijatelné pouze pro ty subjekty. Které mají možnost získávat kapitál za velmi výhodných podmínek.

Aktuální situace v ČR

Podle průzkumu České bankovní asociace (2024) využívá krátkodobé mikropůjčky (do 20 000 Kč) přibližně 7 % dospělé populace v České republice, což je zhruba 600 000 lidí²⁾. Rizikové chování (např. překračování splatnosti) vykazuje 1,5 % populace, což odpovídá cca 130 000 osobám. Počet těchto osob však stále klesá v důsledku opatření, které jsou postupně zaváděny.

Odhady ČNB předpokládají pokles počtu nebankovních společností poskytující mikropůjčky, v důsledku zavedení ročních úrokových stropů, až o 70 %. Jak ukazují výsledky ve světě, mohou být skutečné důsledky na nebankovní trh ještě výrazně dramatičtější. Konečný důsledek se pak projeví u samotných žadatelů o mikropůjčky, když podle prvotních odhadů, by o přístup ke krátkodobému financování mohlo přijít až 200 000 malých podnikatelů a nízkopříjmových domácností.

Příklady implementace v členských státech EU

Směrnicí CCD2 se již samozřejmě zabývaly i jiné členské státy Evropské unie. K řešení situace přistoupili různými způsoby a tato řešení se různým způsobem projeví na jejich trhu

Ve Francii platí dynamické stropy vázané na tržní sazby. Maximální RPSN se odvíjí od průměrné sazby na trhu zvýšené o 33 %. Aktuálně se pohy-

buje mezi 20–30 % pro spotřebitelské úvěry. Výjimku mají pouze úvěry poskytované zdravotnickým zařízením nebo malým řemeslníkům. Důsledkem zavedení úrokových stropů bylo přesunutí nákladů na úvěry do poplatků spojených s úvěry. Pro spotřebitele tak zavedení úrokových stropů nemělo zásadní význam.

Polsko uplatňuje kombinace úrokových stropů a registrů úvěrů. Úrokové limity jsou vázány na lombardní sazbu centrální banky (aktuálně 20 % RPSN), přičemž všechny úvěry musí být reportovány do centrálního registru.

Nejpřísnější podmínky jsou stanoveny v Nizozemsku, kde pro většinu úvěrů platí maximální RPSN 10 %, což komplikuje fungování zejména krátkodobých mikropůjček. Dá se říct, že trh s mikropůjčkami v Nizozemsku téměř zcela vymizel. Tato situace má rozhodně negativní dopady na spotřebitele a je to přesně ten případ, se kterým je zavádění úrokových stropů spojováno.

Implementace revidované směrnice o spotřebitelském úvěru (CCD2) tedy představuje pro Českou republiku klíčovou výzvu v oblasti regulace finančního trhu. Návrh transpozice CCD2 vychází z požadavků směrnice, zaměřuje se nejen na zavedení úrokových stropů a posílení ochrany spotřebitelů, ale také na regulaci nových forem úvěrů, jako jsou buy-now-pay-later (BNPL) služby.

Návrh na zavedení úrokových stropů v rámci transpozice směrnice CCD2 přináší odlišný regulační režim pro úvěry nad 20 000 Kč a do 20 000 Kč. Toto rozdělení vychází z potřeb přizpůsobit regulaci specifickým rizikovým profilům a ekonomickým parametrům jednotlivých typů úvěrů, přičemž reflektuje i požadavky čl. 31 směrnice CCD2 na prevenci nepřiměřených cen úvěrů³⁾.

Kategorizace úvěrů a její odůvodnění

Klíčovým kritériem pro rozdělení je kombinace výše úvěru a doby splatnosti:

Úvěry nad 20 000 Kč se splatností delší než 6 měsíců – tyto úvěry jsou považovány za střednědobé až dlouhodobé závazky s vyšším kumulativním rizikem pro spotřebitele.

Úvěry do 20 000 Kč se splatností do 6 měsíců – charakterizované jako krátkodobé mikropůjčky, které jsou historicky spojeny s vyššími úrokovými sazbami a vyšším podílem rizikových klientů.

Výpočetní metodologie úrokových stropů

Pro úvěry nad 20 000 Kč

Úrokový strop se má odvíjet od REPO sazby ČNB navýšené o 8 procentních bodů, přičemž výsledná hodnota se bude násobit čtyřmi. Při aktuální REPO sazbě 4,5 % (údaj 7. 2. 2025) by strop činil: $(4,5\% + 8,0\%) \times 4 = 50,0\% \text{ p. a.}$

Tento mechanismus by měl zohledňovat dlouhodobější charakter úvěru a nutnost kompenzovat inflační rizika. Repo sazba České národní banky je pro tento výpočet stanovena minimálně na 4 %, i to i kdyby klesla níže. Podle návrhu by tak limit činil maximálně 48 % ročně.

Pro mikropůjčky do 20 000 Kč s dobou splatnosti do 6 měsíců

Ministerstvo financí navrhuje dvou-složkový systém výpočtu maximálního přeplacení úvěru. Tento model kombinuje fixní poplatek a proměnnou složku založenou na parametrech úvěru:

1. Fixní složka:

Paušální poplatek 2 000 Kč – lze účtovat pouze jednou za 6 měsíců na jednoho dlužníka, bez ohledu na počet úvěrů u stejného poskytovatele.

2. Proměnná složka se vypočítá podle následujícího vzorce:

Proměnná složka = výše půjčky × doba splatnosti (v letech) × (repo sazba ČNB + 8 %) × 4

Kde:

Repo sazba ČNB má minimální hodnotu 4 % (i při nižší reálné sazbě).

Doba splatnosti v letech: například 3 měsíce = 0,25 roku.

Příklad výpočtu pro půjčku 10 000 Kč na 3 měsíce

Proměnná složka:

$10\,000 \times 0,25 \times (4,5\% + 8\%) \times 4 = 10\,000 \times 0,25 \times 0,50 = 1\,250 \text{ Kč}$

Celkové maximální přeplacení:

$1\,250 \text{ Kč} + 2\,000 \text{ Kč} = 3\,250 \text{ Kč}$

Tento model umožňuje poskytovatelům pokrýt náklady spojené s menšími transakcemi, avšak zároveň omezuje riziko predátorského úvěrování.

Rozdíly v regulačních požadavcích

Rozdílné požadavky jsou stanoveny také v regulačních požadavcích. U úvěrů nad 20 000 Kč je stanoveny povinné hloubkové hodnocení bonity klienta včetně analýzy příjmů, výdajů a existujících závazků. Poskytovatelé musí využívat data z registrů ČNB a externích scoringových agentur.

U úvěrů do 20 000 Kč by mělo probíhat pouze zjednodušené posouzení bonity klienta s možností využití alterna-

NM NEMOVITÝ MAJETEK	Předmět	Popis	Vyvolávací cena	QR/Prohlídka	Termín	Makléř
	Prodej Areál Rokytnice nad Jizerou k. ú. Dolní Rokytnice, okres Semily	V areálu Dolní Rokytnice jsou stavební objekty a pozemkové parcely bývalé textilní továrny ELITEX. Flexibilní využití pro výrobu, skladování, logistiku nebo jiné komerční aktivity. Svou polohou na hlavní dopravní komunikaci mezi Rokytnicí nad Jizerou a Harrachovem.	1 Kč		–	Jarmila Matysová +420 776 806 022 matysova@prokonzulta.cz
	Výběrového Řízení Areál Branišovice okres Brno-venkov	Areál se skládá z administrativní budovy, výrobních a skladovacích hal, garáží, dílny, skleníků, vinného sklepu a s pozemky s možností parkování a dalšího využití. Celková výměra pozemků činí 11 280 m ² .	1 Kč		–	Jarmila Matysová +420 776 806 022 matysova@prokonzulta.cz
	Elektronická dražba Pozemky stavební Zborovice okres Kroměříž	Dva na sebe navazující pozemky parc. č. 312 a parc. č. 313 celková výměra obou pozemků je 384 m ² .	512 000 Kč		24. 4. 2025 10:00	Jarmila Matysová +420 776 806 022 matysova@prokonzulta.cz
	Elektronická licitace Byt 3+1 Karlovy Vary - Drahovice	Byt v 5. nadzemním podlaží domu č. p. 64, vel. 3+1 s předsíní, pokoji, WC, kuchyní, koupelnou, sklepem v suterénu domu. Byt je po celkové běžné rekonstrukci a modernizaci, vybaven vytápěním dálkově. Celková podlahová plocha je 67,52 m ² , započítávaná plocha je 66,46 m ² .	2 944 000 Kč		13. 5. 2025 9:00	Ing. Jaroslav Hradil +420 777 817 853 hradil@prokonzulta.cz
	Elektronická dražba RD 3+1 Prosečné okr. Trutnov	Pro bydlení i rekreaci či příznivce golfu. Předmětem dražby je rodinný dům č. p. 125 současné dispozice 3+1 a pozemek zahrady v obci Prosečné, kde je golfové hřiště.	2 770 000 Kč		13. 5. 2025 9:00	Ing. Jaroslav Hradil +420 777 817 853 hradil@prokonzulta.cz
	Elektronická dražba Obchodní závod Strojírna Musil a. s. Velké Meziříčí	Obchodní závod dlužníka Strojírna Musil, a. s., IČ: 25458248, Příkopy 1228/39, 594 01 Velké Meziříčí Obchodní závod, jakožto soubor tvořený nemovitostmi zapsanými na LV č. 5851 pro k. ú. Velké Meziříčí, obec. Velké Meziříčí, okres Žďár nad Sázavou a movitými věcmi nacházejícími v soupisu majetkové podstaty. Dále je tvořen veškerými nájemními a provozními smlouvami, neukončenými smlouvami, budoucími smlouvami, a to i takovými, které nejsou blíže specifikované a které jsou přímo související s provozem podniku. Dále také pohledávky dlužníka, které jsou součástí závodu. Aktuálně je závod bez zaměstnanců. Virtuální prohlídka areálem na webu dražebníka.	54.455.000 Kč		24. 4. 2025 10:00	Tomáš Zvěřina +420 608 880 132 zverina@prokonzulta.cz
	Elektronická dražba Pozemek Pohořelice nad Jihlavou okres Brno-venkov	Stavební pozemek o celkové rozloze 7 653 m ² , který obklopuje budovu č.p. 13, která dříve sloužila jako hotel.	11 980 000 Kč		5. 6. 2025 10:30	Mgr. Klára Křížová +420 608 718 040 krizova@prokonzulta.cz
	Elektronická dražba Fóliovník 28x10 m Výrobce Agro-sur	Volně stojící fóliovník – tunel, určený pro intenzivní pěstování zeleniny, květin, pro školkařskou výrobu nebo pro účely skladování k celoročnímu využití včetně stínění a stolů.	100 000 Kč		30. 4. 2025 10:00	Jarmila Matysová +420 776 806 022 matysova@prokonzulta.cz

tivních dat (např. analýza bankovních transakcí za poslední 3 měsíce). Směrnice CCD2 však zakládá povinnost ověřit alespoň základní solventnost žadatele.

Všechny subjekty budou muset disponovat základním kapitálem 20 milionů Kč, ale pro poskytovatele větších úvěrů bude navíc vyžadováno udržování kapitálové rezervy ve výši 5 %

nesplacených úvěrů. Menší poskytovatelé mikropůjček by mohli čerpat výjimky z některých reportingových povinností, pokud jejich roční objem úvěrů nepřekročí 50 milionů Kč.

Pro úvěry nad 20 000 Kč jsou vyžadovány automatizované systémy pro hodnocení rizik. U menších úvěrů postačuje základní software s integrovanými kontrolami.

Zatímco větší nebankovní společnosti (jako Home Credit) mají kapacitu absorbovat vyšší náklady na compliance, menší poskytovatelé tyto podmínky ekonomicky neunesou a budou nuceni trh opustit – odhady hovoří o redukcii až 70 % současných poskytovatelů mikropůjček.

Ekonomické dopady zavedení úrokových stropů

Snížení dostupnosti úvěrů

Úrokové stropy mohou negativně ovlivnit finanční inkluzi zejména tím, že omezí přístup k financování pro nízkopříjmové skupiny obyvatel. Studie z Illinois ukázala, že po zavedení stropu 36 % se průměrná velikost půjčky snížila o 44 %, což vedlo ke zhoršení finanční situace 40 % respondentů⁴⁾. Zahraniční studie tak ukazují, že zavedení úrokových stropů často vede k omezení dostupnosti úvěrů pro rizikovější skupiny klientů.

Světová banka v minulých letech provedla průzkum, který zřetelně ukazuje, že zavedením úrokových stropů jsou obvykle ve společnosti způsobeny nezamýšlené vedlejší efekty postihující trh s mikropůjčkami⁵⁾. Mezi tyto vedlejší efekty patří zejména zvýšení neúrokových poplatků a provizí, snížená transparentnost cen, nižší nabídka úvěrů a míra schvalování úvěrů pro malé a rizikové dlužníky, nižší počet institucí a nižší hustota poboček, stejně jako nepříznivé dopady na ziskovost bank.

V zemích s přísnými IRR mají malé podniky často problém získat financování pro svůj rozvoj.

Riziko růstu šedé ekonomiky

Omezení dostupnosti formálních půjček často vede k nárůstu neformálního nebo lichvářského financování. V řadě zemí vzrostla po zavedení úrokových stropů aktivita neformálních věřitelů, kteří nejsou regulováni a často účtují mnohem vyšší sazby než běžné nebankovní instituce. Zavedení úrokových stropů tak může zpět přinést lichvářské úvěry, které se nám řadou dosud přijatých opatření podařilo téměř vymýtit. Ty pak budou vůči spotřebitelům výrazně agresivnější, než stávající poskytovatelé mikropůjček.

Alternativní způsoby řešení

Praxe v řadě zemí ukazuje, že zavedení úrokových stropů nemusí být jediným vhodným řešením nepřiměřených úrokových sazeb. Existují i jiné cesty, které mají podobné dopady na spotřebitele, ale výrazně méně devastující dopady na nebankovní trh.

Mezi nejvýznamnější kroky patří zejména zvýšení finanční gramotnosti mezi populací. Studie Federálního rezervního systému USA ukázala, že účastníci vzdělávacích programů týkající se finanční gramotnosti mají o 30 % nižší riziko předlužení⁶⁾. Samozřejmě se jedná o řešení dlouhodobějšího charakteru, které vyžadují zejména systémové investice do vzdělávací infrastruktury, které v České republice nejsou příliš oblíbeny.

Dále je k dispozici také řada efektiv-

ních regulačních alternativ, které účelně nahrazují úrokové stropy. Jedná se například o

- a) rizikově diferencované stropy, ve kterých se RPSN odvíjí od bonity klienta,
- b) dvoustupňovou regulaci, která rozlišuje bezpečné a rizikové úvěry s odlišnými pravidly,
- c) dynamické stropy vázané na tržní sazby (např. Francie).

Praxe v mnoha státech ukazuje, že zavedení úrokových stropů má vždy smíšené důsledky. Na jedné straně může chránit spotřebitele před lichvou, ale na druhé straně hrozí omezením dostupnosti úvěrů pro nejzranitelnější skupiny obyvatel a růstem šedé ekonomiky. Především je potřeba si uvědomit, že lichva byla v České republice již téměř vymýcena, ale nezodpovědným uchopením úrokových stropů se může ještě vrátit a v mnohem agresivnější podobě. Klíčem pro zavádění CCD2 tak musí vyvážený přístup kombinující adekvátní regulaci s podporou finanční gramotnosti a inovativních forem financování.

Lukáš Pachel

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2225 ze dne 18. října 2023 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice 2008/48/ES

2) <https://ct24.ceskatelivize.cz/clanek/ekonomika/pruzkum-pocet-cechu-kteri-si-pujcuji-penize-rizikove-vyrazne-klesl-355667>

3) VYHODNOCENÍ KONZULTACE MINISTERSTVA FINANČNÍ K TRANSPOZICI NOVÉ SMĚRNICE O SPOTŘEBITELSKÉM ÚVĚRU (CCD2) Směrnice CCD2 a její dopad na národní legislativu Od 3. 11. do 1. 12. 2023

POHLEDÁVKOVÝ INVESTIČNÍ FOND

**S PORTFOLIEM TVOŘENÝM INDIVIDUÁLNÍMI
ZAJÍŠTĚNÝMI POHLEDÁVKAMI A REATILOVÝMI PORTFOLII**

- odkup, správa a vymáhání pohledávek
- fokus na pohledávky finančních institucí
- na burze cenných papírů Praha od roku 2015

IFIS INVESTIČNÍ
FOND

IFIS investiční fond, a.s., Čechyňská 419/14a, 602 00 Brno, IČ: 24316717, info@ifis.cz

www.ifis.cz

B.0425.3

proběhla konzultace Ministerstva financí (dále jen „MF“) k transpozici nové směrnice o spotřebitelském úvěru (2023/2225, dále též jen „CCD2“), která s účinností od 20. 11. 2026 nahradí směrnici stávající (směrnice 2008/48/ES). Cílem nové směrnice bylo reagovat na digitalizaci sjednávání spotřebitelských úvěrů, zefektivnit ochranu spotřebitelů a posílit vnitřní trh. Směrnice CCD2 setrvává v režimu plné harmoni-

zace a svým pojetím se přibližuje platné úpravě spotřebitelských hypoték (směrnice 2014/17/EU, MCD). Sjednocení pravidel pro klasické úvěry na spotřebu a úvěry na bydlení bylo i jednou z hlavních motivací při přípravě a schvalování zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále jen „ZSÚ“), v roce 2016. Tuzemská právní úprava tak již byla pro tento vývoj na evropské úrovni připravena, řadu nových institutů a pravidel

ze CCD2 tak má Česká republika transponovanou již nyní.

4) <https://www.bankrate.com/loans/personal-loans/will-rate-caps-harm-financial-well-being/>

5) https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3155971#

6) <https://www.minneapolisfed.org/article/2002/financial-literacy-education-a-potential-tool-for-reducing-predatory-lending>

K problematice vzniku nároku na zkrácené oddlužení

Ustanovení § 412a odst. 4 insolvenčního zákona, ve znění účinném do 30. září 2024, požaduje, aby dlužník vznikl nárok na starobní důchod před schválením oddlužení. Takové jazykové vyjádření vylučuje úvahy o tom, zda dlužník splňuje podmínky uvedeného ustanovení rovněž v případě, kdy mu nárok na starobní důchod vznikl po schválení oddlužení; okolnosti, kdy přesně a proč (z jakých důvodů) nárok vznikl (až) po schválení oddlužení, jsou proto již nepodstatné. (Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č. j. 29 NSČR 52/2024-B-54 ze dne 29. 11. 2024)

Podle § 412a odst. 4 insolvenčního zákona vznikl-li dlužník nárok na starobní důchod před schválením oddlužení a tento nárok trval po celou dobu schváleného oddlužení nebo je-li dlužník invalidní ve druhém nebo třetím stupni, je oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty splněno, jestliže nebylo zrušeno po dobu 3 let od schválení oddlužení. Listiny dokládající vznik starobního důchodu nebo inva-

liditu dlužník za účelem podání zprávy o splnění oddlužení předloží insolvenčnímu správci.

Oba soudy vyšly ze skutkového závěru, jímž je Nejvyšší soud vázán a který dovoláním není možné zpochybnit (což dovolatel ostatně ani nečiní), že dlužník vznikl nárok na starobní důchod až po vydání usnesení o schválení oddlužení.

Nejvyšší soud jako východiska, na nichž spočívá jeho rozhodovací činnost (srov. např. rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu uveřejněný pod číslem 45/2009 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek), přejímá závěry formulované k výkladu právních norem Ústavním soudem již ve stanovisku jeho pléna ze dne 21. května 1996, sp. zn. Pl. ÚS-st.-1/96, uveřejněném ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazku 9, ročníku 1997, části I., pod pořadovým číslem 9. Tam Ústavní soud vysvětlil, že vázanost soudu zákonem neznamená bezpodmínečně nutnost doslovného výkladu aplikovaného ustanovení, nýbrž zároveň vázanost smyslem a účelem zákona. V případě konfliktu mezi doslovným zněním zákona a jeho smyslem a účelem je důležité stanovit podmínky priority výkladu e ratione legis před výkladem jazykovým, podmínky, jež by měly představovat bariéru možné

libovůle při aplikaci práva. Tamtéž Ústavní soud dodal, že smysl a účel zákona lze dovodit především z autentických dokumentů vypovídajících o vůli a záměrech zákonodárce, mezi něž patří důvodová zpráva k návrhu zákona (uvědomuje si skutečnost, že ze souhlasu zákonodárce s osnovou návrhu lze pouze presumovat i jeho souhlas s jejími důvody) a dále z argumentace přednesené v rozpravě při přijímání návrhu zákona. Smysl a účel zákona lze dále dovodit z pramenů práva. Při aplikaci právního ustanovení je nutno prvotně vycházet z jeho doslovného znění. Pouze za podmínky jeho nejasnosti a nesrozumitelnosti (umožňující např. více interpretací), jakož i rozporu doslovného znění daného ustanovení s jeho smyslem a účelem, o jejichž jednoznačnosti a výlučnosti není jakákoliv pochybnost, lze upřednostnit výklad e ratione legis před výkladem jazykovým.

Jazykové znění § 412a odst. 4 insolvenčního zákona je přitom prosto jakékoli nejasnosti a nesrozumitelnosti a neumožňuje více interpretací. Podmínky, za nichž je možné rozhodnout po 3 letech trvání splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty o splnění oddlužení, jsou formulovány jednoznačně a nevzbuzují interpretační pochybnosti. V prvé řadě tak jde o podmínku, že dlužník vznikl nárok na starobní důchod před rozhodnutím o schválení oddlužení. Této podmínce dlužník v projednávané věci nedostál, přičemž je nerozhodné, zda se tak stalo z důvodů, které dlužník (ne)mohl ovlivnit, a že mu vznikl nárok na starobní důchod v době, kdy ještě fakticky neproběhla první stanovená splátka z jeho příjmů. Takový výklad není (nemůže být) z naznačených důvodů ani v rozporu s odůvodněním nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 33/97 (na který dovolatel poukazuje), neboť uvedená podmínka vymezená jednoznačným zněním zákonného ustanovení nevytváří žádné aplikační problémy.

e-aukce.com
vše o dražbách

Nejrozsáhlejší databáze
konaných dražeb,
dražebníků,
exekutorů,
odhadců, atd.

www.e-aukce.com
www.drazebnikalendar.cz

B.0425.2

Jinak řečeno, ustanovení § 412a odst. 4 insolvenčního zákona, ve znění účinném do 30. září 2024, požaduje, aby dlužníku vznikl nárok na starobní důchod před schválením oddlužení.

Takové jazykové vyjádření vylučuje úvahy o tom, zda dlužník splňuje podmínky uvedeného ustanovení rovněž v případě, kdy mu nárok na starobní důchod vznikl po schválení oddlu-

žení; okolnosti, kdy přesně a proč (z jakých důvodů) nárok vznikl (až) po schválení oddlužení, jsou proto již nepodstatné.

Lukáš Pachel

Hackeri ukradli 1,5 miliardy dolarů z kryptoburzy Bybit v „největší digitální loupeži v historii“, ta zůstala ochromena

Kryptoměnová burza Bybit se sídlem v Dubaji vyzvala „nejchytřejší mozky“ v oblasti kybernetické bezpečnosti, aby jí pomohly získat zpět 1,5 miliardy dolarů (asi 35 miliard korun – pozn. red.) Ty hackeri ukradli při tom, co je podle analytiků považováno za největší jednotlivou digitální krádež v historii.

Dubajská kryptoplatforma uvedla, že útočník získal kontrolu nad peněženkou Ethereum, jedné z nejpokladnějších digitálních měn po bitcoinu, a přenesl obsah na neznámou adresu.

Bybit uvedl, že k hacknutí došlo, když společnost prováděla rutinní převod Etherea z offline „studené“ penženky do „teplé“ penženky, která pokrývá její každodenní obchodování. Útočník zneužil ovládací prvky zabezpečení a dokázal převést aktiva. Všechny ostatní penženky na burze prý nebyly ovlivněny.

Kryptoburza Bybit se okamžitě snažila ujistit své zákazníky, že jejich držba kryptoměn je v bezpečí, zatímco její výkonný ředitel na sociálních sítích uvedl, že Bybit vrátí peníze všem postiženým. A to, i když hacknutá měna nebude vrácena.

„Bybit je solventní, i když se tato ztráta způsobená hackem nenahradí, všechna aktiva klientů jsou zabezpečena 1:1, můžeme ztrátu pokrýt,“ napsal na X Ben Zhou, spoluzakladatel a generální ředitel společnosti Bybit, a jedním dechem dodal, že společnost drží 20 miliard dolarů v aktivech zákazníků. Má tak být schopna pokrýt jakékoliv nezískané prostředky sama nebo prostřednictvím půjček od partnerů. „Bybit je odhodlán povznést se nad ne-

úspěch a zásadně transformovat naši bezpečnostní infrastrukturu, zlepšit likviditu a být stálým partnerem pro naše přátele v kryptokomunitě,“ uvedl Zhou v prohlášení. Krátce po útoku investory uklidnil a sdělil, že se jeho týmu podařilo získat úvěry od partnerů, tím by mělo dojít k zajištění asi 80 procent potřebných financí na pokrytí ztrát. Ben Zhou zároveň upřesnil, že výběry na platformě zůstávají otevřené.

Připomeňme, že Bybit, který má více než 60 milionů uživatelů po celém světě a je druhou největší kryptoměnovou burzou na světě podle objemu obchodů, uvedl, že zprávy o hacku vedly k nárůstu žádostí o výběr. Zhou napsal, že společnost obdržela více než 350 000 žádostí od zákazníků o výběr jejich prostředků, což by mohlo vést ke zpoždění ve zpracování.

Následkem digitální loupeže cena Etherea okamžitě klesla o téměř osm procent po prvních zprávách o hacku, později se ale vrátila na téměř stejnou úroveň, jaká byla před útokem. Konkrétně cena Etherea propadla asi o osm procent, a kryptoměna bitcoin odepasla asi pět procent své hodnoty.

Dubajská burza Bybit patří mezi největší na světě, když se denní průměrný objem jejich obchodů před loupeží pohyboval okolo 36 miliard dolarů

(asi 830 miliard korun – pozn. red.) Krátce před útokem měla burza na svých rezervních účtech přibližně 16,2 miliardy dolarů v aktivech. Odcižené prostředky tedy podle listu Guardian představovaly přibližně devět procent jejich celkových aktiv.

Sama kryptoburza vyzvala „nejchytřejší mozky v oblasti kybernetické bezpečnosti a kryptoanalýzy“, aby jí pomohly získat zpět hacknuté finanční prostředky, a nabízí odměnu ve výši 10 procent ze získané částky, tedy kolem 140 milionů dolarů (asi tři miliardy a 220 milionů korun – pozn. red.) pokud by byla získána celá hacknutá částka.

Investoři se o své prostředky na dubajské kryptoburze přesto obávali, v posledních dnech masivně stoupl počet klientů žádajících o výběr v řádech necelých půl milionu. Burze se většinu z nich již mělo podařit vypořádat, celkem se mělo povést zpracovat více než 70 procent žádostí.

Přesto je nepochybné, že tento hack je neúspěchem pro kryptoprůmysl, který se v posledních měsících zotavil poté, co těžil z návratu Donalda Trumpa do Bílého domu a jeho slibů učinit z USA „kryptohlavní město planety“ uprostřed volnější regulace. Přestože identita útočníka Bybit není známa, některé zprávy naznačovaly, že pachatelé by mohli být hackeri ze Severní Koreje, například skupina Lazarus Group, kteří byli obviňováni z předchozích rozsáhlých loupeží. A to včetně krádeže v hodnotě 615 milionů dolarů (skoro 15 miliard korun – pozn. red.) z blockchainového projektu Ronin Group v roce 2022. Například britský The Guardian píše o tom, že ukradené tokeny se postupně přesouvaly mezi více než čtyřiceti různými „peněženkami“, což svědčí o precizním naplánování celé akce. (pb)

Na aukci známek v Praze padaly miliony

Při nedávné aukci skoro 3 600 filatelistických a numismatických vzácností v pražských Dejvicích s celkovou vyvolávací cenou 18 milionů korun se podařilo některé exponáty vydražit za miliony.

Dražbu uspořádal známý aukční dům Burda Auction, který už v minulosti dokázal dosáhnout aukčních rekordů, když u něj loni sběratelé a investoři utratili za vzácné československé i zahraniční známky skoro 70 milionů korun.

Tahákem aukce byl mimo jiné vzácný koloniální chybotisk Jamajky z roku 1920 s převráceným rámem, u kterého byla část známky s nominální hodnotou a nápisy omylem vytištěna v převrácené poloze. Takových šedesátikusových archů „zmetků“ se dodnes dochovalo pouhých 20 exemplářů. Vyvolávací cena této známky byla 740 000 korun, aukční odhad se pak pohyboval kolem 900 000 korun a přesně za tuto částku byla také nakonec vydražena. Právě k chybnému vytištění se podle šéfa aukčního domu Burda Stanislava Výtiska váže zajímavý příběh: „Chybotisk s nominální hodnotou jeden šilink vydaný v roce 1920 tiskárnou De La Rue – během tisku této známky, který by prováděn ve dvou fázích v 60kusových arších, došlo u jednoho archu k omylu a rám známek s nominální hodnotou a nápisy byl natištěn v obrácené poloze. Arch byl bez povšimnutí distribuován společně

s ostatními běžnými známkami na jednotlivé jamajské poštovní úřady. Teprve v březnu roku 1922 byl na malé poště ve vesnici Manchioneal na východním pobřeží ostrova tento chybotisk objeven,“ uvedl Výtisk a jedním dechem dodává, „Z hlediska tradičního pohledu na filatelii, na vzácnost a cenotvorbu, je zde velmi pozitivní skutečnost, že nejde o nějaký vyřazený chybotisk z archivu De La Rue, ale o řádně vydanou raritu, nalezenou na patřičném poštovním úřadu, mezi levnými sesterskými známkami v době její platnosti.“

Vydražil se také legendární chybotisk 50/50 h DOPLATIT z roku 1927, jehož cena začínala na 1950 000 korunách s odhadní cenou mezi 2,5 – 3 miliony korun. Jedna z nejvýznamnějších československých rarit z doby I. republiky, kterých se do dnešních dnů prokazatelně dochovalo jen 17 kusů, se nakonec sice vydražila „jen“ za 2,5 milionu korun, i tak se tím ale zařadila mezi pět nejdražší prodaných známek v tuzemských aukcích. Připomeňme, že v září minulého roku se jiný exemplář

této známky podařilo vydražit za čtyři miliony korun.

I tento unikát má zajímavý příběh: při přetiskování výplatních známek emise Osvobozená republika v roce 1927 mezi archy hodnoty 150 haléřů nedopatřením přidán i jeden stokusový arch hodnoty 50 h, který se kromě jiné nominální hodnoty barevně nijak neodlišoval. Proto byl zcela bez povšimnutí přetištěn stejnou hodnotou 50 h a distribuován na poštu Praha 14 v Holešovicích, kde byl zřejmě celý spotřebován v lednu 1928 pro potřeby běžného poštovního provozu. První zpráva o existenci netušené známky podle Výtiska vyšla 20. října 1928 v časopisu Český filatelista, brzy následovaly další zprávy, které spustily mezi sběrateli skutečný hon na nově objevenou raritu.

Aukce nabídla také pásek sedmi nevyužitých Penny Black z roku 1840. Vyvolávací cena sedmipásy byla 1,1 milionu korun a aukční odhad činil 1,3 až 1,5 milionu korun. „Jde o vůbec první známky světa vydané v Anglii v roce 1840 s portrétem královny Viktorie. Již jen jednotlivé neupotřebené kusy jsou vzácné a v celku sedm kusů jde o významnou

Aukční síň Burda Auction, sídlící v tomto domě v pražských Dejvicích, patří mezi naše nejúspěšnější aukční síně zabývající se numismatikou.

Foto: archiv KN

klasickou raritu. Páska byla součástí významných světových sbírek, mimo jiné i The Chartwell Collection, což je jedna z největších sbírek známek klasické Anglie v historii,“ popsal nedávno pro server SZ Výtisk.

Jak již v minulosti Konkursní noviny psaly, aukční síň Burda Auction v mi-

nulém roce vydražila blok tuctu známek Penny Black z roku 1840 za 9,1 milionu korun a československý chybotisk 50/50 h DOPLATIT z roku 1927 za čtyři miliony korun. Úplně nejdražší vydraženou známkou na světě je jednotcentová magenta z Britské Guineje, kterou v roce 2021 koupila společnost

Stanley Gibbons za 8,3 milionu dolarů. Kromě této aukce známek se v Praze minulý měsíc rovněž uskutečnil jarní veletrh Sběratel, který kromě poštovních známek nabídl mince, suvenýrové bankovky, nebo dopis s podpisem „nezničitelného“ Chucka Norrise.

(pb)

Aukce cenných sortimentů v Holešově opět potvrdila vysokou poptávku po kvalitním dříví

Společnost Arcibiskupské lesy a statky Olomouc s.r.o. uspořádala další, v pořadí již devátou, a opět úspěšnou aukci cenných sortimentů dříví. Tím byla potvrzena vysoká poptávka po kvalitní surovině, když aukce přinesla výjimečné výsledky.

Celkem bylo v Holešově nabídnuto 1338 m³ dříví, z nichž se podařilo prodat 1221 m³, tedy 91 procent nabídky. Aukce se zúčastnilo 33 dodavatelů dříví a 21 zájemců, kteří soupeřili o nejcennější výřezy. Nej-

vyšší dosažená cena za dubový výřez činila 45 518 Kč/m³. Absolutně nejdražší kus, a tím byl dub o objemu 4,12 m³, dosáhl ceny 159 122 korun. Průměrná cena prodaného dříví v aukci byla 11 296 Kč/m³.

Kvalitní dříví jako investice do budoucnosti

Jednatel společnosti Ing. Arnošt Buček k výsledkům aukce uvedl: „Těší nás, že se aukce opět setkala s velkým zájmem a potvrzuje trend stálé poptávky po kvalitním dříví. Takto výjimečné sortimenty se našim prostřednictvím dostávají do rukou zpracovatelů, kteří z nich vytváří exkluzivní výrobky, ať už jde o nábytek, dřevěné podlahy či sudy na ušlechtilá vína a destiláty. Aukce tak nejen přináší maximální ekonomický výsledek pro vlastníky lesů, ale také podporují správné hospodaření a péči o nejcennější surovinu,“ uvedl Buček.

(pb)

Klíčové výsledky aukce:

- Nejvyšší cena za dubový výřez: 45 518 Kč/m³
- Nejvyšší celková cena za kus: 159 122 Kč
- Počet kusů prodaných za cenu přes 1 000 €/m³: 32
- Největší zastoupení měla dřevina dub, celkem 734 m³

Foto: archiv KN

Dražba pro život

Dražít se dají nejen nemovitosti, sbírky známek či státem zabavené automobily, ale také unikátní zbraně. Jako tomu bylo v případě svého druhu jediné zbraně na světě, útočné pušky CZ Bren 2 „Shade“. V jejím případě byla navíc vyvolávací cena překročena více než pětinasobně.

Dražbu unikátní samonabíjecí pušky CZ Bren 2 „Shade“ provedla pod mottem „Pomáhat můžeš i ze stínu, mimo zraky lidí a světla reflektorů“ pro Nadační fond speciálních sil generála Moravce dražební společnost OK dražebník, a. s. Protože se jedná o zcela unikátní dražbu, pořádanou navíc z vysoce humánních důvodů a ve prospěch dobré věci, rozhodly se o ní Konkursní noviny přinést informace pro své čtenáře.

Připomeňme, že dražba byla otevřená pouze pro osoby starší 18 let s platným zbrojním průkazem a nákupním povolením. Zbraň pochází ze soukromé sbírky příslušníka 43. výsadkového pluku Jakuba Lebo a nejedná se o armádní výzbroj.

Do dražby šel v tomto případě skutečně unikátní a speciálně upravený exemplář útočné pušky CZ Bren 2 „Shade“, výjimečný nejen svou úpravou, ale i svým posláním. Na svém těle nese insignie 43. výsadkového pluku a ikonické chrudimské motto „Pot šetří krev“. Puška pocházející ze soukromé sbírky příslušníka 43. výsadkového pluku (nejednalo se tedy o armádní výzbroj) byla doplněna o lineární kompenzátor se znakem pluku, kolimátor, magnifier

od Aimpointu a taktickou svítilnu Streamlight. To vše uloženo v odolném kufru Nanuk s gravírovaným logem pluku. Jak Konkursní noviny zjistily, jedná se o první a poslední kus svého druhu, vytvořený pod záštitou 43. výsadkového pluku.

Peníze pro nemocného otce rodiny

Vyvolávací cena byla stanovena na 43.601 korun, což symbolicky odkazuje na elitní jednotky Armády České republiky (601. Skupina speciálních sil a 43. Výsadkový pluk – pozn. red.). „Dražba nebyla jen příležitostí k získání jedinečného exempláře české zbrojní výroby, ale především gestem sounáležitosti, respektu a solidarity, hodnotami příslušníků těchto elitních jednotek. Každá složená nabídka znamenala větší naději pro Pepu a jeho rodinu, že se znovu postaví na nohy,“ sdělila OK dražebník, a. s. Mgr. Kristýna Průšová, jednatelka společnosti. Podle ní se do dražby nakonec přihlásilo 13 účastníků a celkově bylo učiněno 24 podání. Zbraň byla vydražena za 243.601 korun. „Tedy procentuální navýšení oproti ceně vyvolávací činilo přibližně 450 procent,“ doplnila za OK dražebník, a. s.

Výtěžek z dražby poputuje na konto pomoci zkušenému vojákově a zároveň otci rodiny Josefu Burgetovi. Jedná se o bývalého příslušníka 601. skupiny speciálních sil, který po těžké nemoci a komplikované operaci zůstal upoután na lůžko a nyní čelí dlouhé a náročné cestě k uzdravení. Ta si ale vyžaduje nejen obrovské odhodlání, ale i značné finanční prostředky, a protože podle Nadačního fondu speciálních sil generála Moravce dává český stát peníze získané z peněz svých občanů, daňových poplatníků spíše na jiné věci a projekty (i směrem do zahraničí), dohodla se skupina vojáků i válečných veteránů na této formě pomoci. Dražba unikátní zbraně tak byla další příležitostí, jak mu pomoci.

Šek na vydraženou částku předal sestře Josefa Burgeta Markétě na plesu Speciálních sil v Prostějově zástupce firmy STV Group Ivo Strejček, a to za přítomnosti náčelníka generálního štábu generálporučíka Karla Řehky, ředitele ředitelství speciálních sil, velitelů 601. skupiny speciálních sil, Centra podpory speciálních sil a předsedy správní rady Nadačního fondu speciálních sil.

Připomeňme rovněž, že za celou iniciativou stojí nejmenovaný a utajovaný příslušník 43. výsadkového pluku, který dlouhodobě podporuje vojáky a veterány. A to ať už napřímo, nebo prostřednictvím charitativních projektů. Dražba unikátního Brenu „Shade“ je podle něj způsobem, jak vyjádřit to nejdůležitější: „Nejsi v tom sám“.

(pb)

Vydražená zbraň je skutečný unikát.

Foto: archiv KN

Novela správního a daňového řádu:

hrozí návrat do 90. let a to,

že další stamiliony za vymáhání zaplatí

pocitiví daňoví poplatníci

Návrh novely správního a daňového řádu, který projednává Poslanecká sněmovna, je omylem obřích rozměrů, tvrdí Exekutorská komora České republiky, stavovská a profesní organizace zřízená zákonem č. 120/2001 Sb., sdružující všechny české soudní exekutory. Podle ní, bez detailní dopadové analýzy plánují naši zákonodárci převést vymáhání veřejnoprávních pohledávek na Celní správu, spadající pod ministerstvo financí. Podle exekutorů tak českému státu hrozí do budoucna miliardové ztráty.

Jak je čtenářům Konkursních novin jistě dobře známo, již vloni převzala Celní správa vymáhání justičních pohledávek, ale v tomto je podle dat až desetkrát méně efektivní, než byli dříve soudní exekutoři. Daňové poplatníky tak tato neschopnost státu a ministerstva financí přitom neefektivní vymáhání stálo jen za minulý rok podle odhadů Exekutorské komory 500 milionů korun.

Doposud v celku funkční systém výkonu soudních exekutorů nahrazuje v České republice podle Exekutorské komory drahý experiment. „Zákonodárci již vloni převedli vymáhání justičních pohledávek na Celní správu. Bez vyhodnocení tohoto pilotního kroku nyní narychlo připravují převod další agendy, vymáhání veřejnoprávních pohledávek,“ tvrdí její vedení.

Exekutorská komora požádala podle zákona 106/1999 Sb. o právu na informace o data, která by umožnila vyhodnotit efektivitu pilotního projektu vymáhání justičních pohledávek. A z toho, která od ministerstva vedeného ODS dostala, nebyla vůbec nadšená. Podle nich totiž úspěšnost vymáhání justičních pohledávek Celní správou dosáhla přesně pouhých 3,19 procenta, a to při odhadovaných nákladech na vymáhání 0,5 miliardy korun! Připomeňme při této příležitosti, že úspěšnost vymáhání těchto pohledávek soudními exekutory přitom dříve dosahovala více než 30 procent, a byla tak desetkrát účinnější.

„V roce 2023 vymohli soudní exekutoři více než 30 procent z řešených justičních pohledávek. Náklady pro státní rozpočet nebyly žádné, neboť v rámci principu zavinění hradí náklady na soudní exekuci dlužník. Vloni se pro-

„V roce 2023 vymohli soudní exekutoři více než 30 procent z řešených justičních pohledávek. Náklady pro státní rozpočet nebyly žádné, neboť v rámci principu zavinění hradí náklady na soudní exekuci dlužník,“ tvrdí prezident Exekutorské komory České republiky Mgr. Mlynářčík. Jeho stavovská organizace varuje před miliardovými škodami na úkor nás všech, zaviněných neschopností státu a jeho represivních složek (PČR a Celní správy) efektivně vymáhat na dlužnících plnit jejich závazky vůči věřitelům.

Foto: Hugo Vítámvás

padla efektivita vymáhání justičních pohledávek na 3 procenta a daňoví poplatníci za něj zaplatili odhadem 500 milionů korun. Náklady fakticky hradí pocitiví daňoví poplatníci, kteří nic nedluží a dluhy nezavinili,“ upozornil Jan Mlynářčík, prezident Exekutorské komory České republiky. S převodem dalších (tentokrát veřejnoprávních) pohledávek může podle Mlynářčíka suma nákladů na vymáhání Celní správou dále výrazně narůstat.

Další rána pro daňové poplatníky

Kromě stamilionových výdajů, které zaplatí všichni daňoví poplatníci ve formě nákladů na vymáhání a snížení vymožené částky, přitom stát přichází o také příjmy v podobě odvedeného DPH od exekutorských úřadů. Exekutorská komora České republiky však upozorňuje i na další zásadní rizika. Tím hlavním je absence dozoru, protože zatímco činnost soudních exekutorů kontrolují celkem čtyři dohledové orgány, v případě vymáhání Celní správou je aplikována pouze interní kontrola. Vymáhání veřejnoprávních pohledávek bude probíhat skrytě bez dohledu. Dalším rizikem jsou negativní společenské dopady na dlužníka: zatímco soudní exekutoři vymáhají civilně a diskrétně, zásah uniformovaných celníků například při zpeněžování movitého majetku neúměrně společensky poškodí dlužníka. Odstuda ze zásahu „finanční policie“ nepomůže dlužníkům s návratem do řádného života. To se konečně ale týká třeba i neadekvátních zásahů ze strany Policie České republiky. Stačí si připomenout činnost 1. oddělení SKPV Děčín, spadající pod Krajské ředitelství PČR Ústí nad Labem, vůči zástupcům svobodných médií. Dalším rizikem je pak upřednostnění věřitelů, protože tento (zadlužený) stát a místní samosprávy budou mít přednost při vymáhání dluhů Celní správou. Takže logicky rodiče samoživitelé, zdravotní pojišťovny či oběti trestné činnosti zůstanou čekat „na druhé koleji“. A v poslední řadě nelze pominout ani viditelný a masivní růst mandatorních výdajů pro stát. Podle prezidenta Exekutorské komory Mgr. Mlynářčíka se tak dříve či později projeví, že nárůst agendy Celní správy vyžaduje nábor dalších pracovníků; jejich platy opět zaplatí daňoví poplatníci. „V roce 2001 zavedl stát soudní exekutory, protože nebyl schopný efektivně vymáhat dluhy a agenda enormně zatěžovala celou justici. Soudní exekutoři justici

zásadně odlehčili, pro řešení agendy získal stát zdarma více než 300 právníků a 2500 dalších zaměstnanců. Taková kapacita odpovídá dvěma krajským soudům. Plánovaná novela správního a daňového řádu poškodí daňové poplatníky a vrátí Českou republiku v této oblasti zpět do 90. let," varuje viceprezident Exekutorské komory Martin Tunkl.

Nedosti na tom. Kontroverzní novela dále zásadně mění postavení dlužníka a ovlivňuje léty prověřené postupy, které pomáhají k efektivním a spravedlivým soudním exekucím. Například kvůli tomu, že celníci nemají na rozdíl od soudních exekutorů povinnost dělat audiovizuální záznamy při soupisu movitých věcí, ani nemají povinnost nahrávat telefonické hovory. Jak známo, v případě, že je vydán první exekuční příkaz, může dlužník

do 30 dnů od doručení vyrozumění uhradit poloviční náklady exekuce. Pokud celníci vydají exekuční příkaz, dlužníci tuto možnost nemají. Dalším aspektem je ochrana obydlí: pro malé dluhy exekutor nemůže dražit nemovitost, ale je sporné, zda tato úprava platí i pro státní celníky.

Zmatek i mezi experty

V neposlední řadě je ohrožena také ochrana zranitelných skupin, například důchodci starobní i invalidní nebo osoby s dluhem z doby nezletilosti apod. Soudní exekutoři se řídí předpisy, které významně omezují okruh movitých věcí, které mohou podléhat exekuci. Jenže státní celníci, placení přitom z peněz nás všech, takovou úpravu nemají. V případě soudní exekuce také existuje možnost vyhnout se soupisu movitých věcí, pokud dlužník

nabídne splátky. Ani takovou úpravu ale celníci nemají. Stejně jako jim chybí úprava a jasná pravidla pro zastavování bezvýsledných exekucí, jako tomu je u soudních exekucí.

A připomeňme rovněž, že zatímco Exekutorská komora České republiky vybudovala Centrální evidenci exekucí a je schopna uspokojovat požadavky na různá statistická data, Celní správa žádnou veřejnou evidenci vymáhacích dluhů nevede. Novela tak přinese další zpřehlednění o rozsahu vymáhacích řízení v ČR. Procesní režim daňové exekuce se v mnohém liší od exekuce, dlužníci budou zmateni a nebude jim zřejmé, jak mají postupovat. Případná změna bude matoucí i pro pracovníky finančních poraden a další odbornou veřejnost.

(pb)

Část holdingu Solek

je v insolvenční kvůli vysokému zadlužení

Jedna z firem české skupiny Solek, Solek Czech Services, zaměřující se na stavbu solárních elektráren v zahraničí, podala na sebe insolvenční návrh. Své potíže chce řešit formou reorganizace.

Na samém konci minulého měsíce o tom informoval Městský soud v insolvenčním rejstříku. Podle zápisu v něm Solek připustil, že nezvládl posun od developerské firmy, která staví fotovoltaické elektrárny „na klíč“ pro investory, k výstavbě elektráren do vlastního portfolia s cílem je dlouhodobě provozovat. „Zvolená strategie postupně vedla ke ztrátě likvidity, a to zejména v důsledku výpadku příjmů z prodeje projektů a současně nárůstu

nákladů spojených s výstavbou, provozem a údržbou fotovoltaických elektráren,“ uvedla firma v insolvenčním návrhu. Připomeňme, že Solek podniká hlavně v Chile, a právě působení na tomto trhu ho dostihly největší problémy, když loni došlo na zdejším trhu ke snížení výkupních cen elektřiny z fotovoltaiky až o třetinu. Banky pak přestaly další výstavbu solárních elektráren financovat a podnikání Soleku na chilském trhu se tím fakticky zhroutilo.

Ovšem finanční problémy holdingu Solek byly patrné již z výroční zprávy za rok 2023, kde společnost přiznala ztráty ve výši 1,06 miliardy korun, a její vlastní kapitál klesl o 291 milionů korun do záporných hodnot. Celkové zadlužení včetně závazků z obchodního styku tak už ke konci předminulého roku dosáhlo 9,4 miliardy korun. V polovině minulého měsíce pak Solek oznámil držitelům svých dluhopisů, že jim není schopen vyplatit úrokový výnos. Podle Ekonomického deníku bude mít ovšem kolaps Soleku dopad také na širší okruh českých investorů, kteří se nechali zlákat k investování peněz do některé z emisí dluhopisů holdingu Solek. Připomeňme, že Solek patřící byznysmenu Sobotkovi měl dlouho image úspěšné české společnosti, současně ale zápasil s vysokou zadlužeností nad šest miliard korun.

(pb)

asociace insolvenčních správců

Asociace insolvenčních správců z. s. si Vás dovoluje pozvat na semináře:

Aktuální otázky insolvenčního řízení

Termín konání: 12. května 2025 od 9.00 do 15.00 hodin

Místo konání: Justiční areál Na Míčáncích, dražební sál, 28. pluku 1533/29b, Praha

Přednášející: JUDr. Jolana Maršíková, soudkyně Krajského soudu v Hradci Králové

Účastnický poplatek za seminář: 1 790 Kč členové ASIS, 2 990 Kč, ostatní účastníci (cena je uvedena bez DPH a včetně občerstvení)

**Přihlašujte se emailem na seminare@asis.cz nebo na www.asis.cz
Asociace insolvenčních správců z. s., Široká 5, Praha 1, 110 00, www.asis.cz**

B.0425.9

Aukce zámku v Bezručicích vítěze nepřinesla, naopak pražský dům U Hybernů se vydražil za skoro půl miliardy

Další, kdysi výstavní zámek, se nedaří Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových (ÚZSM) prodat. Tentokrát nevyšla elektronická aukce zámku v západočeských Bezručicích. Za 60 milionů korun o něj nikdo neprojevil zájem. Minimální výše příhozu byla 30.000 korun. Naopak za vyvolávací cenu 447 milionů se ÚZSM podařilo prodat dům U Hybernů v centru Prahy.

Jak uvedl na svých stránkách ÚZSM se do výběrového řízení s elektronickou aukcí na areál zámku Bezručice s téměř dvouhektarovým lesoparkem nikdo nepřihlásil, a tak nebyla ani složena žádná kauce. Aby aukce byla úspěšná a přinesla vítěze, musí v ní padnout alespoň jeden příhoz, a to nejméně ve výši minimální vyhlášené ceny, tedy 60 milionů korun. Další příhozy musí částku navýšit minimálně o 30 tisíc korun. Nic z toho se ale nestalo, a tak byla aukce z toho důvodu automaticky zrušena. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových

(ÚZSM) proto vyhlásí další kolo výběrového řízení, jeho podrobnosti budou zveřejněny na webových stránkách.

Připomeňme, že areál zámku Bezručice připadl státu v roce 2024 na základě rozhodnutí soudu po odsouzení, který se dopustil rozsáhlé trestné činnosti. Dopustil se totiž podvodu na 7801 investorech. A tak zámek padl do rukou státu. Výnos z prodeje tohoto areálu tak ÚZSM převede na speciální účet Ministerstva spravedlnosti na pomoc obětem trestných činů.

Samotný bezručický zámek stojí na místě středověkého hradu ze 13. sto-

letí, a svou současnou podobu získal v 18. století. Od roku 1868 dali majitelé zámek k dispozici rakousko-uherským úřadům. Z většiny místností byly kanceláře, část zámku sloužila pro účely soudu a také jako vězení. Po roce 1952 byl zámek upraven na rekreační zařízení a ozdravovnu ČKD Praha. V letech 1999 až 2004 proběhla rozsáhlá rekonstrukce objektu, který byl následně otevřen veřejnosti. Poslední rekonstrukce proběhla v roce 2014, kdy byl zámek upraven tak, aby zde vznikly pokoje se sociálním zařízením, kuchyně pro restauraci a vinárnu a část zámku byla upravena pro prohlídky. V zámku byla také obnovena kaple a vybudováno malé wellness centrum. Zámek v Bezručicích se také proslavil rozsáhlou sbírkou loveckých trofejí a vycpaných zvířat. Tato zcela mimořádná soukromá sbírka byla jednou z vůbec největších v Evropě a představovala kolekci vycpanin savců, ptáků a plazů z celého světa, kterou doplnily trofeje z chovů a honiteb odsouzeného podnikatele. Jenže před převodem na stát ale kolekce za nevyjasněných okolností zmizela. Objekt zámku je rovněž obklopen větším lesoparkem o rozloze 1,7 hektaru.

Celkový pohled na zámek Bezručice v okrese Tachov.

Foto: lexx2062, Wikimedia

Luxusní adresa v Praze má nového majitele

Větší úspěch slavil ÚZSVM v případě prodeje domu U Hybernů na lukrativní adrese v centru Prahy. Do elektronické aukce se přihlásili a ve stanoveném termínu požadovanou kauci 15 milionů korun složili dva zájemci. V průběhu samotné elektronické aukce, padl jeden příhoz ve výši 447 milionů korun. Vítězem elektronické aukce se stala právnická osoba z Prahy. Jedná se tak historicky o druhý nejúspěšnější pro-

dej v historii majetkového úřadu, když vyšší částku získal stát pouze z prodeje areálu na náměstí Republiky v Praze. Ten se ÚZSVM podařilo vydražit za 790 milionů korun.

Úřad nyní vyzval vítěze elektronické aukce k podpisu kupní smlouvy, která bude v souladu se zákonem odeslána k udělení schvalovací doložky na Ministerstvo financí.

Připomeňme, že ÚZSVM převzal dům U Hybernů na konci roku 2024 od Státního fondu kultury. Nejprve tuto

výjimečnou nemovitost v souladu se zákonem nabídl jiným státním institucím. Žádná z nich o budovu neprojevila zájem, a proto ÚZSVM hledá definitivního vlastníka v transparentním výběrovém řízení.

Jak známo, pražský dům U Hybernů, který se nachází naproti Obecnímu domu či Prašné bráně, vznikl v 19. století přestavbou původního barokního klášterního kostela Neposkvrněného početí Panny Marie při klášteře irských františkánů. V letech 1811 až 1813 byl upraven na celní úřad rakouského císařství, a během československé První republiky v něm například sídlila cestovka ČEDOK.

V letech 1938 až 1949 byl kostel přebudován na výstavní síň a tomuto účelu sloužil až do roku 1991. V roce 2006 prošla budova komplexní rekonstrukcí a v jejích prostorách vznikl moderní divadelní sál. V současnosti jej využívá divadlo Hybernia, které uvádí muzikály, koncerty a další představení.

(pb)

Dům U Hybernů vznikl na začátku 19. století empírovou přestavbou původně barokního kostela Neposkvrněného početí Panny Marie.

Foto: VitVit, Wikimedia

Daně, jó daně, co vymyslíme na ně?

Citací z úspěšné pohádky si připomínáme, že už jen pár dnů zbývá do smutného data - 1. května, kdy kromě času na lásku musí každá fyzická a právnická OSVČ (kromě těch, co využívají služeb daňového poradce nebo audit) přiznat tomuto státu své příjmy. Tedy i ti, kterým stát bez jejich souhlasu direktivně zřídil minulý rok datové schránky. Protože kolem toho stále panují rozličné zmatky, položili jsme několik otázek Digitální a informační agentuře, která je koordinačním orgánem a správcem klíčových informačních systémů veřejné správy.

Řada státních úřadů nebo samospráv si stále (ne)používání datové vysvětluje po svém. Tedy nezákonně. Například většina Policie spadající pod Krajské ředitelství Ústí nad Labem i více jak rok poté neví, nebo nechce vědět, že má namísto otravného, zdlouhavého a pro státní erár ekonomicky nevýdělečného rozesílání tisíců doporučených obálek prostě a snadno jen otevřít služební počítač. Totéž se týká úředníků tamního ústeckého Magistrátu.

Inu, ne nadarmo tvrdí ústecký aktivista Jan Kvapil, že „Ústí je laborator zločinu“. (Ale podobných případů, třeba i ze Zlínského kraje to jen tak namátkou by asi každý z nás našel ve svém okolí stále dost). Takže: co mám tedy dělat, když se mnou úřady nezákonným způsobem komunikují, a něco mi pod hrozbou sankcí nařizují? A jaké jsou naopak mé povinnosti?

1) Co hrozí, když se státem nekomunikuji elektronicky? Třeba v případě daňového přiznání?

Povinnost komunikovat se státem elektronicky není stanovena plošně. Vychází se z předpokladu, že vždy budou občané, kteří nechtějí či z různých důvodů nemohou komunikovat se státem elektronicky. Výlučná elektronická komunikace se státem by občany, zejména pokud jde o uplatňování jejich práv a plnění jejich povinností, fakticky zbavila (tzv. digitální vyloučení). Zákon č. 12/2020 Sb., o právu na digitální služby (označovaný též jako „digitální ústava“) stanoví, že nepodnikající fyzické osoby nemohou být nuceny využívat digitální služby nebo činit digitální úkony podle tohoto zákona. Povinnost výlučné elektronické komunikace je zaváděna zpravidla v případech, kdy se má za to, že je osvědčeno, že osoba je schopna se státem elektronicky komunikovat, např. protože má zřízenou datovou schránku, anebo v případech, kdy se jedná o osobu ve specifickém postavení, která musí plnit oproti nepodnikajícímu občanovi určité specifické povinnosti a lze předpokládat, že je schopna je splnit elektronickou formou, popř. je schop-

na si takové splnění zajistit. Jde především o podnikatele a právnické osoby, včetně např. advokátů, insolvenčních správců nebo bank. Např. pokud jde o Vámi zmíněné podávání daňového přiznání výlučně elektronicky, tato povinnost je stanovena § 72 odst. 6 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu pro osoby, které mají datovou schránku zřízenou povinně ze zákona (všechny právnické osoby a podnikající fyzické osoby zapsané v registru osob, např. OSVČ, SVJ, spolky, daňoví poradci, soudní znalci a další). Ustanovení bylo zmírněno v tom, že od 1. ledna 2021 není stanovena povinnost podávání daňového přiznání výlučně elektronicky těm držitelům datových schránek, kteří je mají zřízené na žádost. Podobně např. § 123e odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení stanoví, že pokud mají OSVČ zpřístupněnou datovou schránku, která jim byla zřízena ze zákona, musí veškerá podání a úkony, k nimž je předepsán tiskopis, provádět výhradně elektronicky. Pokud by z technických důvodů nebylo možné učinit podání elektronicky, lze jej výjimečně podat v listinné podobě na předepsaném tiskopisu. V takovém případě je však nutné důvod řádně vysvětlit, jinak nebude k listinnému podání přihlíženo. Oba právní předpisy respektují, že nepodnikající fyzické osoby nemohou být nuceny činit digitální úkony, neboť těmto se datová schránka ze zákona nezřizuje. Nedodržení povinné elektronické formy daňového přiznání je sankcionováno pokutou ve výši 1000 Kč.

2) Musí se mnou stát komunikovat výhradně elektronicky?

Právní předpisy upravující doručování (např. zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád nebo zákon č. 141/1961 Sb., trestní řád), ukládají státu povinnost komunikovat s držiteli datových schránek prostřednictvím datové schránky. Některé právní předpisy rovněž předpokládají, že při používání některého z portálových řešení je možné si zvolit, aby bylo doručováno v rámci portálu.

3) Co státu hrozí za to, když tak neučiní, když se mnou třeba úřad okresního města nebo krajského města komunikuje tak, že mi pošle doporučený dopis, pro který musím vystát hodinovou frontu na poště

Jak bylo řečeno výše, orgán veřejné moci má v případě, kdy má občan zpřístupněnou datovou schránku povinnost do této datové schránky doručovat. Ve sporných případech je vhodné požádat o určení neplatnosti doručení. Je nicméně vhodné dodat, že pokud si listinnou zásilku osoba přesto dobrovolně vyzvedne, došlo k doručení a příslušné právní účinky nastanou. Platí, že písemnosti jsou doručovány podle povahy. Pokud právní předpis předpokládá jiné doručení (např. přímo na místě, veřejnou vyhláškou apod.), do datové schránky se rovněž nedoručuje. V neposlední řadě se nedoručuje do datové schránky tehdy, brání-li tomu povaha písemnosti. Jedná se např. o případy, kdy jsou doručovány dokumenty, které nelze převést do elektronické podoby (např. listinné cenné papíry,

**De Vries
Group**
Inkaso pohledávek

+420 226 281 001
info@devriesgroup.cz
www.devriesgroup.cz
Czechia, Slovakia, Poland

**STOVKY VAGÓNŮ SLIBŮ NEVYVÁŽÍ
JEDEN SPLNĚNÝ DLUH**

**Mimosoudní inkaso
Soudní a exekuční inkaso
Odkupy pohledávek**

**Moderní technologie
Inovativní přístup
Řešení šitá na míru**

B.0425.5

prvopisy smének, ve veřejném právu např. osvědčení fyzické osoby podle § 54 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a bezpečnostní způsobilosti), o doručování fyzických předmětů nebo o doručování dokumentů přesahujících maximální velikost datové zprávy, které nelze rozdělit.

Lze doporučit, aby osoby, zejména pokud mají datovou schránku zřízenou na žádost, uváděly ve svých podáních, že datovou schránkou disponují včetně jejího identifikátoru. V případě, že orgán veřejné moci nedoručuje po právu, lze doporučit, ať se dotčená osoba obrátí na daný orgán veřejné moci

s žádostí, aby jí již nadále písemnosti doručoval výhradně do datové schránky. Za podmínek stanovených zákonem č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, je možné domáhat se náhrady majetkové škody nebo zadostiučinění za nemajetkovou újmu. Pokud by bylo rozhodnuto, že orgán veřejné moci postupoval v rozporu se zákonem, je orgán veřejné moci povinen tuto škodu nahradit.

Inu, jak vidno, je to jednoduché. Ačkoliv je v Ústavě jasně uvedena rovnost před zákonem, a to i ve vztahu člověk –

stát, resp. člověk – samospráva, sankce platí jenom pro obyčejné lidi: úřadům a jejich byrokratům za to nic nehrozí, respektive: „Občane, musíš se napřed s námi soudit, my tě ale sankcionovat můžeme i za sebemenší pochybení, a to ihned.“ Což je špatné, a je na zákonodárcích, aby tuto nerovnost ze zákona napravili. Třeba osobní odpovědností každého úředníka, v civilu i v uniformě, kterého si navíc my všichni platíme ze svých daní, aby svou službu nám (protože veškerá moc ve státě přece patří lidu) vykonával bezchybně.

(red)

O dojmech a pojmech po šestnácté...

Až vyjde toto číslo KONKURNÍCH NOVIN budeme uprostřed Velikonoc nebo také Svatého týdne. Letos jsou ty naše Velikonoce společné s těmi pravoslavnými a samozřejmě rovněž s židovským svátkem Pesach. Řekové takový souběh událostí nazývají megaló pascha. Pesach, pascha, pašije, paschae, pasio... Mnoho jazyků vychází z toho, že to podstatné na Velikonocích je utrpení, latinsky pasio. Pak jsou jazyky, které preferují to, že jde o svátky jara a probuzení... Easter, Oster... a nakonec jsou jazyky, které vnímají, že jde o veliký den nebo noc... Velikonoce, Velká noc, Vielkanoc, Vjalikdzeń, Vjelikdeň, Velika noč... Jsou to vesměs jazyky slovanské. Pak jsou také jazyky, které Velikonoce pojmenovávají jako Svatý týden. Tenhle jazykový koutek je tu proto, že bychom měli vycházet z toho, že i když se to nezdá, máme my lidé mnoho společného, jen to musíme hledat a neutápět se hledání a zdůrazňování toho, co nás rozděluje.

Pokud byste si chtěli připomenout, jak má vypadat taková správná megaló pascha na Krétě, pak doporučuji čtenářům knihu Roberta Fulghuma, Co jsem to proboha udělal a v ní povídku Megaló pascha – duben 2004. Je tam krásně popsáno, jak si opravdu zavelikonočit ve velkém. Jenom chci v duchu doby upozornit, že je to text, který vytváří živý obraz, který dnes může být zejména pro mladé sněhové vločky mírně řečeno znepokojující. Pro autora vzbuzuje text krásné nostalgické vzpomínky na velikonoční radovánky všeho druhu v čase jeho mládí, a to nemusel být ani na Krétě...

Začneme s tématem dojmů a pojmů tam, kde jsme minule skončili, tedy konstatováním, že žijeme v zemi, kde dlouhodobě vítězí dojmy nad pojmy. Dnes se podíváme na něco, co je tak často kolem nás skloňováno v souvislosti s tím zaručeně správným řešením doslova všeho. Jde o zdravý rozum, někdy doplňovaný, zejména na našem území adjektivem selský. Jde alespoň v očích některých z nás, politiky nevyjímaje, o mocný nástroj na vytváře-

ní dojmů v tom smyslu, že je svět jednoduchý, pochopitelný a uchopitelný s pomocí několika prostých pouček nejlépe podepřených několika půllitry se zazděným prckem. Jako tradičně je to ovšem celé složitější a zaslouží si to určitý malý výklad, abychom zdravý (selský) rozum ani nepodceňovali, ale ani nepřeceňovali...

Zdravý selský rozum není univerzální a samozřejmě pravda, ale kulturně formovaný systém. Jeho charakteristickými rysy jsou lokálnost, přirozenost, praktičnost, přímost, absence metody, intuitivnost a dostupnost. S trochou zjednodušení by se dalo říct, že zdravý selský rozum lze mít, ale nikoli získat. Díky tomu pomáhá jednotlivcům, skupinám i celým společnostem stabilizovat pohled na svět a legitimizovat jejich pravidla a normy. Přitom není rozhodující, zda přináší z hlediska vědeckého poznání úplně správné výsledky, důležitější je, že přináší výsledky, které umí přijmout za své většina z nás.

Zdravý selský rozum je většinou vědomě nereflektovaný a často i vnitřně

rozporný, ale pokud tyto rozpory nikdo explicitně netematizuje, nepůsobí při každodenním rozhodování žádný problém. Naopak přežití lidstva odjakživa záviselo především na selském rozumu. Ze všech myšlenkových systémů právě selský rozum nejlépe umožňuje dávat našemu každodennímu životu smysl. Je bytostně partikulární, ukotvený v lokální zkušenosti a v konkrétním čase, má ale silný univerzalistický náboj předpokládající všeobecnou časoprostorovou platnost. Existuje tolik zdravých selských rozumů, kolik existuje lidských skupin či společností, liší se tedy v čase i prostoru. S jistou nadsázkou lze proto antropologii chápat jako srovnávací studium selských rozumů, tedy implicitních teorií světa a socio-kognitivních rámců každodenního jednání.

Aktuální společenský a politický pohyb přináší do našeho života zajímavou ukázkou toho, jak dokáže být přirozená prostorová i časová omezenost zdravého selského rozumu zrádná. Měl jsem to štěstí, že jsem viděl zhroucení systému pax soviética, který si říkal socialismus, později reálný socialismus a dnes je paušálně nazývá komunismem. Je to velký omyl, pojmenovávat mocenský systém podle názvu vládnoucí politické síly. Nikdy jsem nezažil nic jiného, žil jsem v tom, čemu se říkalo socialismus, od narození. Vůbec se necítím povolán tehdejší systém nějak hodnotit, na to se u nás najde vždy lidí dost a dost. To, nač si vzpomínám, je určité rozhořčení u některých lidí, že to skončilo. Toto rozhořčení u některých lidí přetrvává doposud. Přece to tu bylo vždycky říkali ti mladší z nich, kteří podobně jako já nic jiného nezažili. Jejich zklamání či rozhořčení pramenilo i z toho, že se těšili, že v socialismu a pax sovi-

etika přichází jejich doba, že se mají ujmout vesla. Ti starší byli často přesvědčeni že jejich vítězství nad reakcí v roce 1948 a Pražským jarem v roce 1968 bylo konečné a na věčné časy, a navíc se radostně opírali o sílu sovětských okupantů. Byli jako krocani před Díkuvzdáním nebo husy před Posvícením. Není nic trapnějšího, když podobným lidem najednou jimi adorovaný, využívaný a zneužívaný systém najednou zmizí. Dnes je situace podobná v tom smyslu, že zase jiným lidem mizí trochu jiné uspořádání světa, které se dá nazvat systémem vycházejícím z konferencí v Teheránu, Jaltě, Bretton Woods a Postupimi, který byl potvrzen před půlstoletím v Helsinkách. Rovněž tento politický i ekonomický systém vnímali mnozí jako vítězný a věčný. Je to sice drobný rozdíl, protože pax americana není na rozdíl od socialismu ideologie, podobně jako jí není kapitalismus. Pax americana nás opouští zjevně do nenávratna hned z několika důvodů. Tím podstatným je to, že se USA rozhodly stáhnout z globálních bezpečnostních, ekonomických a obchodních systémů, které vybudovaly a které se staly objektem takřka všeobecného příživnictví a pohrdání. To plně platí i pro EU, která byla s pomocí USA vytvořena, provozována a chráněna, ale nikdy nebyla ochotna se postavit v jakémkoliv ohledu na vlastní nohy. Odmítla TTIP a ke svému partnerovi se chovala tak, že nakonec USA snahu uzavřít dohodu samy odpískaly. Byla to taková alegorie na radar v Brdech ve velkém. V minulém díle byla připomenuta řeč Václava Havla v Kongresu USA, která obsahovala vše, co mělo být vykonáno a která byla v politické praxi zcela ignorována. USA se tak jenom vracejí k doktríně, která platí už od dob George Washingtona, tedy, že základem zahraniční politiky USA je, volně řečeno, se ani s nikým moc nekamarádit ani se s nikým moc nesnášet.

Ti z nás, kterým zmizel jejich svět v momentě, kdy už se cítili skoro jeho pány nebo aspoň významnými přísluhovači, jsou rozčarováni, zklamáni a možná rozzlobeni. Tak, jak za zminění světa socialismu a pax sovietica je obviňován Michail Gorbačov, pak za současné mizení světa pax americana je obviňován Donald Trump. Je pláč nenaplněných ambic slouhů všeho druhu a je to pochopitelné, když si uvědomíme, jaké úsilí museli mnozí z nich vyvinout, aby se stali žádoucími přísluhovači. Něco jako když se někdo vypra-

coval na šafáře s bičem a pohaněčem otroků na plantáži a někdo zruší otrokářství... Především je to však pouhý nedostatek vzdělání a spoléhání právě na zdravý selský rozum. Vždy je třeba mít na paměti, že vše vzniká jako zánikové, jak stojí už na zlomcích řeckých předsokratiků. Délka lidského života není mírou věčnosti. Je to neintuitivní fakt a vymyká se působení zdravého selského rozumu. Ten funguje skvěle právě v době, kdy existuje určitý status quo, ale v turbulentní a chaotické době změn je dokonale k ničemu. Ovšem jen do té doby, než se ustaví nový status quo a nezačnou v něm fungovat podobné principy zdravého selského rozumu jako v tom přechodném. Připomeňme si, jak si mnozí z nás nedovedli představit rozpad Československa, které trvalo sedmdesát let. Podobně si dnes nedovedeme většinou představit rozpad systému, který s řadou peripetií trval let osmdesát. Pro čtenáře připomenutí díla Vladislava Vančury Konec starých časů a Jaroslava Žáka Svět se mění nenápadně, kde jsou odcházení světů, ve kterých jsem uměli žít, fungovat a mnozí i profitovat, zachycena s elegancí, a především s humorem, tedy s nejlepší možnou historickou perspektivou.

MOJE FIRMA JDE
DO DRAŽBY.

ALE JEN
PREVENTIVNĚ.

Kresba: Miloš Krnáček

Příkladem praktické aplikace zdravého selského rozumu je kutilství. Můžeme jej postavit do kontrastu k inženýrskému způsobu myšlení. Kutil neboli brikolér pracuje s tím, co je po ruce, s využitím intuice, indukce, důvěrné znalosti prostředí, rychlosti a improvizace, zatímco inženýr využívá výkresy a odvozuje vhodné materiály a postupy z obecných zásad a výpočtů. Selský rozum a kutilství sdílejí důraz na praktičnost a přizpůsobivost. Kulturně specifický zdravý selský rozum i brikoláž preferují jednoduchá, přímočará řešení před komplikova-

nými teoretickými přístupy. V obou případech je klíčová hluboká znalost prostředí a schopnost využít dostupné, především lokální zdroje. Opět je zřejmé, že kutilství má své limity. Jak ale ukázal mimo Otto Wichterle využitím stavebnice Merkur a dynamy z jízdního kola pro vývoj metody odstředivého odlévání kontaktních čoček, kutilství se někdy může stát též součástí vědy. Mějme však vždy na paměti, že věda je nástroj nebo metoda k ověřování hypotéz o realitě. Není to návod k tomu, jak máme žít, nemůže rozhodnout, jaké hodnoty máme vyznávat, a to dokonce v případě dnes tolik skloňovaných hodnot války a míru.

Zdravý selský rozum je v principu demokratický. Je to jeho významná hodnota. Každý jej má, může či by mít měl a neměl by se bát ho při vědomí jeho omezení používat. Kritika selského rozumu jako jakési naivní, historicky překonané představy o světě je nejen neopodstatněná, ale především neuctivá a hloupá. Snad právě proto slyšíme kritiku zdravého selského rozumu od politiků a nejrůznějších salónních pseudoelit. Zdravý selský rozum musíme brát vážně, aniž bychom kvůli tomu sklouzávali k jeho adoraci či k nějaké formě antiintelektualismu. Úcta k nositelům každodenního, místního, lokálně a dobově specifického vědění je základní předpoklad k porozumění procesům, které pozorujeme a jichž jsme součástí v současném světě. Konec konců po celou dobu trvání lidské civilizace je důležitým faktorem úspěšného přežití v neznámém prostředí právě komunikace s domorodci.

V naší zemi se politické strany šikují k volbám a již teď je patrné, že míra dojmů, které se budou snažit u svých voličů vyvolat, bude opravdu značná. Bylo by skvělé, kdyby si voliči byli vědomi možností, které ve skutečnosti dotýčný politik, jeho strana, celá naše země, ale i EU nebo dokonce mocní tohoto světa mají, a to i případě, že by získali moc takřka absolutní, což v politice znamená ústavní většinu. Vzhledem k tomu, že každý vidí, jak je iluzorní, aby se naši, evropští či světoví politici sešli a dohodli se čemkoliv rozumném, je důležité, abychom dokázali odmítnout to, co se nám pokouší manipulativně nalhat. Jde mimo jiné o téma obranyschopnosti, které bylo provázáno skandálem ve Sněmovně, který udivil i prezidenta. Podobně neproduktivní je debata na úrovni summitů EU, které jsou dnes nahražovány nejrůznějšími koalicemi ochot-

**Aktuální zprávy, analýzy, reportáže,
rozhovory a komentáře z domova i ze světa.**

TÝDEN

ných. Skutečnost je taková, že žádné, sebevětší peníze nám žádnou obranyschopnost nepřinesou. Klíčová otázka voličů na téma obranyschopnosti, stejně jako na jiné velkohubé sliby a plány, zní: ...a kde na to seberete lidi...?! Popřípadě doplněná parafrází hlášky Milady Ježkové z filmu Kulový blesk...a mohli bychom je vidět...?! To, co je skutečností a klíčovým problémem současnosti, je fakt, že nejsou lidi. Nejsou lidé ani odolní ani dostatečně kvalifikovaní ani dostatečně zaujatí pro změny, které jak naše obce, kraje, země i EU opravdu naléhavě potřebují. Poptávka po změnách, která by v sobě nesla implicitně tolik potřebný etický náboj, v podstatě neexistuje. Náš stát se rozhodl probudit poptávku po obraně vlasti náborovým příspěvkem až jeden milión korun. Těžko hledat absurdnější přístup. Naše armáda byla přes třicet let budována jako expediční sbor, který měl bojovat za naše zájmy v nejrůznějších podivuhodných destinacích, odkud většinou s větší nebo menší hanbou dříve nebo později utekl. Transformace takového ozbrojeného sboru na armádu, která by měla

bránit zájmy vlasti před zraky občanů, je složitý úkol, na který opět nemáme ani lidi ani know-how.

To druhé, co rovněž neexistuje ani v České republice ani v EU, jsou totiž mechanismy, postupy a zkušenosti, které by umožnily zavedení nebo zvýšení obranyschopnosti nebo jiné systémové změny. Je důležité si uvědomit, že schopnost vést složité systémové transformační procesy představuje skutečné společenské bohatství. EU nebyla nikdy pro takové schopnosti vybavena a pro obranyschopnost to platí několikanásobně. EU chybějí pro tento úkol pravidla, postupy, zkušenosti i lidé. EU, NATO ani jakákoliv aliance ochotných nikdy nikam nepošlou vojáky, jak teď o překot slibují Ukrajina. Jednoduše proto, že toho nejsou schopni. Vojáci mají vesměs nulovou bojovou zkušenost. Druhou základní otázkou v reakci na velkohubá prohlášení politiků všeho druhu tedy mohou být slova... a můžete nám říci, jak toho chcete dosáhnout...?!, samozřejmě pronesená s nevinným výrazem paní Ježkové.

Do třetice nabízím čtenářům pro je-

jich zocelení proti předvolebním manipulacím recept, na kterém je napsáno NKÚ – užívat pravidelně. Na počátku měsíce byla zveřejněna Výroční zpráva za rok 2024. Zájemci ji naleznou na stránkách www.nku.cz, stejně jako mnohé předchozí. Před několika lety bylo několik pokračování této rubriky inspirováno slovy prezidenta NKÚ z roku 2019, že je to tu jakési zasukované nebo, že máme zasukovaný stát... Ve veřejných zdrojích NKÚ je možné najít to, čemu se říká suché konstatování skutečnosti. To se politikům nehledě na barvu trička nelíbí, kritizují NKÚ docela surově a tvrdí, že ničemu nerozumí. Při úrovni současných politiků je to pro nás voliče to nejlepší doporučení kvality.

Závěrem si připomeňme slova hejmana Ságnera na adresu nadporučíka Lukáše z filmu Poslušně hlásím, že jeho schopnost velet větším útvarům je mizivá, o čemž nejlépe svědčí skutečnost, že se mu ztratil pucflek...Schopnost našich politiků dosáhnout čehokoliv mimo chaosu není ani mizivá a začíná z toho jít strach...

(zak)

GEEN Holding je v insolvenci, tíží ho třímiliardový dluh

GEEN Holding, firma investující do obnovitelných zdrojů energie v tuzemsku, Chorvatsku a Gruzii, zkrachovala. Podle insolvenčního návrhu, který předložil, dosáhlo zadlužení firmy přesně na 2,925 miliard korun. Od loňského listopadu GEEN nevyplácí výnosy z dluhopisů a eviduje také další neuhrazené závazky, kterou jsou více než tři měsíce po datu splatnosti.

Podle zápisu v insolvenčním rejstříku, evidovaném na pražském Městském soudu, vedení holdingu sází jako na nejlepší (ze všech špatných) možnost řešení situace formou reorganizace. Ta se má opírat o plánovaný prodej vodních elektráren; a takto získaných 180 až 200 milionů korun pak použít ke splacení části dluhu. Zvažuje také o vstupu strategického investora, který by dodal potřebný kapitál. Část dluhu by také měla podle insolvenčního návrhu kapitalizovat, takže by se z věřitelů stali akcionáři skupiny GEEN. Podmínkou úspěchu takového plánu je ale získání souhlasu většiny věřitelů, o výsledku valné hromady nebylo do uzávěrky tohoto čísla Konkursních novin rozhodnuto.

„Dlužník má za to, že v důsledku přijetí shora uvedených opatření je pro uspo-

kojení věřitelů větším přínosem než konkurs. Dlužník předpokládá uspokojení věřitelů ve výši 100 procent zjištěných pohledávek ve lhůtě maximálně do pěti let od pravomocného schválení reorganizačního plánu s tím, že uspokojování bude za dohledu insolvenčního správce a insolvenčního soudu prováděno průběžně,“ stojí mimo jiné v insolvenčním návrhu GEEN Holding.

Podle zpráv z otevřených zdrojů, hospodařila skupina GEEN Holding v roce 2023 se ztrátou 195 milionů korun, v roce 2022 pak se ztrátou 176 milionů korun. Do minusu ji stáhly hlavně vysoké finanční náklady, ke konci předminulého roku měla tato energetická skupina vydané dluhopisy v objemu přes 2,3 miliardy korun, a její bankovní úvěry dosahovaly dalších skoro 1,3 miliardy korun.

Připomeňme, že hlavními železky a aktivy skupiny GEEN Holding jsou tři elektrárny na biomasu v Chorvatsku, každá s výkonem 4,9 megawattu. Plus vlastní portfolio fotovoltaických a malých vodních elektráren v České republice a na Slovensku, a dále vodní elektrárnu Jonouli 1 v Gruzii o výkonu 1,85 MW. Navíc se ve fázi přípravy nachází další větší projekt elektrárny Jonouli 2. Celkový výkon zdrojů v majetku skupiny GEEN tak dosahuje 29 MW.

Jak nedávno informoval Ekonomický deník, původní zakladatel a vlastník společnosti Aleš Mokřý vyfasoval v listopadu 2021 od soudu pravomocně trest odnětí svobody na šest let, a to v kauze firmy Mandre. Ta podle rozsudku měla v letech 2008 až 2012 podvodně pobírala od státu příspěvky na zaměstnávání zdravotně postižených. Mokřý pak svůj podíl v GEEN Holdingu převedl na své příbuzné, předsedou představenstva se stal jeho stejnojmenný otec. V roce 2022 se také GEEN Holding dostal do potíží kvůli spolupráci s padlou bankou Sberbank CZ.

Investiční fond IFIS převzal původní pozici Sberbank CZ v objemu zhruba 160 milionů korun vůči energetické skupině GEEN Holding. Tímto obchodem se IFIS stal největším zástavním věřitelem skupiny GEEN. Transakci,

kteřá byla uzavřena na přelomu února a března v roce 2023, potvrdil Ekonomickému deníku majoritní akcionář fondu IFIS Marek Indra. „Část (pohledávek) jsme získali subrogací – tedy,

že jsme se souhlasem dlužníka převzali jeho úvěrový závazek od Sberbank. Druhá část vznikla jako úvěr nově poskytnutý GEEN k nákupu pohledávek na provedení zápočtu se Sberbank,“

upřesnil tehdy podobu transakce Marek Indra. Jak Konkursní noviny zjistili, závazek vůči IFISu byl uhrazen v roce 2023.

(red)

Krach GEEN holdingu řeší insolvenční senát Městského soudu v Praze.

Foto: archiv KN

Zkrachovalý výrobce sladkostí s vazbami na politiku jde do reorganizace

Insolvenční soud rozhodl, že zadlužený potravinářský podnik Smetanová cukrárna, půjde do reorganizace. Část majetku by se měla prodat a část dluhu tak umazat. Její věřitelé v insolvenčním řízení přihlásili pohledávky za téměř 303 milionů korun, část z nich ale soud neuznal. V rámci řízení se vyměnil insolvenční správce a vstoupilo do něj také Vrchní státní zastupitelství.

Firma Smetanová cukrárna sice do dávala ještě nedávno své výrobky, zejména sladkosti a lahůdky, do skoro všech velkých tuzemských obchodních řetězců, nasekala přitom ale stamilionové dluhy. Soud jí v této situaci nabídl možnost záchrany, spočívající v reorganizaci. Podle serveru SZ by to měla být šance hlavně pro známý a rozšířený řetězec Bageterie Boulevard, který v prosinci 2024 odkoupil od ČSOB pohledávku Smetanové cukrárny za 130 milionů. Ta je zajištěna zástavním

právem na výrobní areál firmy v Panenských Břežanech u Prahy. Přesto ale část věřitelů považuje počínání řetězce za nezákonné. Podle insolvenčního rejstříku ale například věřitel Leonidas Property vyjádřil podezření ohledně možného propojení Bageterie Boulevard a společnosti ZKP servis, které dnes předlužená cukrárna patří (oba mají stejného majitele, Petra Cichoně- pozn. red.) a tím jejich možnou koordinaci v rámci řízení. Leonidas Property tvrdí, že oba subjekty proved-

ly transakce ve stejnou dobu, a přitom na úhradu kupní ceny neměly vlastní prostředky a musely si je zajistit z externích zdrojů. To je podle něj podezřelé stran původu peněz a skutečného záměru obou firem.

Připomeňme, že Smetanová cukrárna, kterou ještě nedávno vlastnila dcera bývalého ministra Tomana, se dostala loni do problémů s nesplácením závazků údajně kvůli přesunu výroby do nového areálu v Panenských Břežanech. Věřitelé v insolvenčním řízení přihlásili své pohledávky za třetinu miliardy, část z nich dnes ale soud neuznal. Největší pohledávkou je ta od společnosti claro lights, jejímž jediným majitelem je právě Petr Cichoně, majitel Bageterie Boulevard. V průběhu insolvenčního řízení také zadluženou cukrárnu koupila od Kristyny Tomanové společnost ZKP servis.

Jde o pozemky, ne o sladkosti

Podle některých informací z insolvenčního rejstříku by tak mohla výro-

ba lahůdek a cukrovinek pod hlavičkou Smetanové cukrárny pokračovat, když část prostor zadlužené firmy v Pannenských Břežanech, by se pronajímaly. Jsou totiž svou blízkostí u Prahy a dálnice D8 na Ústí nad Labem a Německo strategickou lokalitou. Také by prý měly doběhnout investice a po nich nastoupit úsporná opatření. Tomu ale zatím brání mimo jiné fakt, že padlá

firma v posledních měsících propustila téměř všechny zaměstnance kromě čtveřice skladníků, pracovníků na mateřské nebo dlouhodobě nemocných.

Také současná insolvenční správkyňe Kateřina Budveselá v přípisu pro insolvenční soud v návrat původní cukrářské výroby do budoucna příliš nevěří: „Dlužník sdělil Správkyňi, že předchozí činnost nemá v úmy-

slu obnovit, ale má v plánu získat prostředky výnosem z pronájmu nemovitosti a provozování logistického skladu,“ potvrdila zájem padlé firmy, resp. těch, kteří kolem ní krouží, o lukrativní pozemky a prostory poblíž Prahy ve správě pro insolvenční soud Budveselová.

(pb)

Spolkně Bageterie Boulevard známou Smetanovou cukrárnu? A obnoví aspoň částečně její výrobu, nebo jí jde jen o levné získání lukrativních logistických parcel u Prahy?

Foto: archiv KN

Velké plány zatím s nejistým výsledkem

Evropské finanční trhy zachvátila euforie poté, co se nové německé vládní koalici podařilo ještě ve starém parlamentu (tedy před nástupem nově zvolených poslanců) protlačit změnu dluhové brzdy. Ta má umožnit stamiliardové investice do infrastruktury, obrany a částečně i do „zelených“ projektů.

Vidina nových peněz podporujících poptávku zvedla náladu nejenom investorů, ale i firem, které se těší na nové zakázky. Navíc nejde pouze o Německo, byť je nám obchodně nejbližší, ale vlastně o celou Evropskou unii.

Bruselský management se rozhodl nabídnout vzpruhu celé evropské ekonomice v podobě programu „ReArm“, který má podpořit obranu jednotlivých zemí rovněž formou finanční podpory. A ani tento finanční stimul by neměl

být z pohledu evropského hospodářství poslední.

Zatímco ještě nedávno byl obranný průmysl v podstatě jen trpěn, nyní, tři roky po začátku ruské agrese na Ukrajině, se dostává konečně do popředí. Pominula jeho podivná a v jistém směru nepochopitelná společenská stigmatizace, když si EU konečně začala uvědomovat, že obrana není samozřejmostí. Impulsem sice už měla být válka na Ukrajině, ale fakticky se jím stalo až zpochybnění pozice USA ve vztahu k NATO. Po dlouhých letech upozor-

ňování na fakt, že se část zemí v této obranné organizaci jen veze jako černí pasažéři, přichází čas vystřízlivění a investic i do této oblasti. Obrana, která je prvotní funkcí každého státu, nyní nabývá na důležitosti a investice do ní rozhodně nemusí být samoučelné. I EU se zpožděním pochopila, že svět není až tak báječné a bezpečné místo, aby mohl na obranu kdokoli rezignovat.

Jak se zdá, peníze na obranu se časem najdou. Vzhledem ke kondici jednotlivých státních rozpočtů evropských zemí i EU samotné nikoliv při-

mo v rozpočtu, ale na dluh. A tady už narážíme na první problém. Nebude to zadarmo. Už nyní pod tlakem německé fiskální expanze rostou výnosy státních dluhopisů, a tím pádem zdražuje i státní zadlužování. Obrana na dluh bude tedy s vyšším úrokem. Druhým problémem, který je už možná složitější, jsou kapacity evropského obranného průmyslu. Je to vlastně podobné jako v energetice nebo v ocelářství. Tak dlouho byly odstrkované stranou, až se v krajním čase ukázalo, že jsou skutečně potřeba. Je otázkou, zda jsou kapa-

citně schopné zvýšenou poptávku vůbec uspokojit. Že příliv peněz do tohoto průmyslu přinese i vyšší ceny, a tedy i inflaci, je asi v tuto chvíli nesporné.

Je určitě dobře, že si evropské země i EU jako taková, na obranu konečně vzpomněly, i když to navzdory americkým výtkám trvalo přece jen poněkud dlouho. Snaha sehnat peníze na obranu je tu, tak teď už jen zbývá obranný a další průmysl nedusit bujícími „zeleňmi“ regulacemi.

Petr Dufek

hlavní ekonom Banky CREDITAS

Aktuální judikatura Nejvyššího soudu ke skrytým ujednáním v rezervačních smlouvách

Nejvyšší soud České republiky se opět zabýval rezervačními smlouvami realitních kanceláří.

V této konkrétní kauze se jednalo se o případ, kdy se realitní kancelář domáhala zaplacení smluvní pokuty ve výši 90 000 korun za porušení povinnosti zájemce o koupi složit rezervační poplatek. Zájemce se však bránil tvrzením, že od smlouvy odstoupil ještě před tím, než mu vznikla povinnost smluvní pokutu zaplatit, a to v souladu s § 1829 občanského zákoníku, dle kterého může spotřebitel do 14 dnů odstoupit od smlouvy uzavřené distančním způsobem nebo mimo obchodní prostory.

Realitní kancelář namítala, že zájemce v rezervační smlouvě výslovně sou-

hlasil s plněním smlouvy před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy, což mělo jeho právo na odstoupení vyloučit (v souladu s § 1837 písm. a) občanského zákoníku).

Nejvyšší soud se ve svém nedávném rozhodnutí sp. zn. 33 Cdo 79/2024 ze dne 29. 1. 2025 zastal zájemce. Vyložil, že rezervační smlouva sice obsahovala souhlas zájemce s okamžitým plněním smlouvy, ale tento souhlas byl „schován“ na konci smlouvy v článku nadepsaném jako závěrečná poučení a zákonné povinnosti, a to hned vedle prohlášení o politické exponovanosti

a původu peněz. Tím dle soudu předmětné ustanovení rezervační smlouvy vzbuzuje dojem, že v něm jsou informace, které nelze stranami ovlivnit a mají pouze informativní charakter. „Podle Nejvyššího soudu pak takové ujednání představuje tzv. zakázané skryté ujednání, které je nicotné, a tedy bez právních účinků,“ uvedla pro Konkursní noviny Mgr. Vendula Nejedlá z advokátní kanceláře NIRRI, s. r. o. Podle Mgr. Nejedlé tak z aktuálního rozhodnutí Nejvyššího soudu tedy plyne, že je nutné jednotlivá ustanovení smlouvy nejen správně formulovat, ale rovněž je správně ve smlouvě umístit. „Zejména ta zásadní ustanovení, včetně těch, která ovlivňují práva spotřebitele, nemohou být pro smluvní strany přehlédnutelná. Nejvyšší soud tak svojí argumentací znovu posílil ochranu spotřebitelů,“ tvrdí Mgr. Vendula Nejedlá.

(pb)

Digitální a informační agentura získala pověření k realizaci evropské peněženky digitální identity v České republice formou koncese

V závěru minulého měsíce rozhodla vláda svým usnesením, že ukládá Digitální a informační agentuře (DIA) realizovat Evropskou peněženku digitální identity (EUDIW), a to formou koncese.

Tento krok představuje významný milník v přípravách České republiky na zavedení celoevropského standardu digitální identity a zároveň také uděluje DIA zásadní roli při jeho realizaci. Připomeňme, že Evropská peněženka digitální identity (EUDIW) umožní občanům České republiky bezpečně

prokazovat svou totožnost a další údaje digitálně v jakékoli členské zemi Evropské unie. Díky ní budou mít také snadný přístup k veřejným i soukromým službám, čímž se má zvýšit efektivita veřejné správy a otevřít se tím nové příležitosti pro soukromé firmy. Současně se rovněž má podle zástupců

DIA posílit kontrola občanů nad jejich vlastními údaji, což je podle agentury zásadní přínos z pohledu bezpečnosti a ochrany soukromí.

Jak známo, DIA provedla detailní analýzu možných variant realizace EUDIW v České republice, při které byly posuzovány varianty od čistě státního modelu, přes formu veřejně-soukromé spolupráce (koncese), až po vznik společného podniku se státní účastí. Na základě této analýzy byla nakonec jako preferovaná vybrána realizace formou koncese. Tedy prostřednictvím soukromého poskytovatele pověřeného státem. Toto řešení podle DIA kombinuje technologickou flexibilitu a schopnost inovovat, kterou přináší soukromý sektor, s kontrolou státu nad klíčovými bezpečnostními, právními a legislativními

aspekty. A rovněž, jak je třeba zdůraznit, je také levnější. DIA je nyní plně připravena zahájit veřejnou zakázku na poskytovatele EUDIW na nadlimitní koncesi na služby zadávanou v řízení

se soutěžním dialogem. Implementace EUDIW bude náročným projektem, a to nejen technicky a organizačně, ale i finančně. Současně se ale jedná o nezbytný krok, který zajistí konkuren-

ceschopnost České republiky v oblasti digitální transformace, umožní nám plnit závazky vůči Evropské unii a nabídnout občanům i podnikům moderní digitální služby.

(pb)

Společnost Aluprogres chce řešit svou špatnou ekonomickou situaci reorganizací

Strakonický výrobce hliníkových odlitků pro automobilový průmysl, společnost Aluprogres, která je od ledna v úpadku, usiluje o řešení insolvence reorganizací. Záchranný plán počítá se zachováním výroby i pracovních míst s pomocí investora. Do dluhů se společnost dostala v důsledku nepříznivé situace automobilového průmyslu v Evropě a vlivem vysokých cen energií. Negativně k tomu přispěly také spory mezi dvěma hlavními vlastníky.

„Kombinace problémů loni silně oslabilu firmu, ale má stále perspektivu, know-how, kvalitní produkty, dobré vztahy se zákazníky a zkušené zaměstnance,“ uvedl Pavel Babiš, krizový manažer a nový ředitel společnosti Aluprogres.

Insolvenční návrh podal na firmu jeden z věřitelů na konci prosince a společnost se následně k němu připojila a podala návrh na povolení reorganizace. Krajský soud prohlásil úpadek společnosti Aluprogres 7. ledna, ustanovil insolvenčního správce, vyzval věřitele, aby přihlásili své pohledávky, a svolal schůzi věřitelů. Soud prozatím eviduje 142 věřitelů o objemu pohledávek celkem zhruba 500 milionů korun bez započtení duplicitních pohledávek. Největším a zároveň jediným zajištěným věřitelem je banka, která poskytla firmě provozní a investiční financování.

Přetrvávající spor mezi dvěma hlavními akcionáři a zároveň členy představenstva ohrožoval chod firmy i zájmy věřitelů a komplikoval insolvenční řízení, proto soud na návrh insolvenčního správce vydal 5. února předběžné opatření, kterým přešla část oprávnění valné hromady na insolvenčního správce. Ten změnil statuty a jmenoval v součinnosti s prozatímním věřitelským výborem jediného člena představenstva, kterým se stal krizový manažer Pavel Babiš. To přispělo k uklidnění situace a společnost se může soustředit na udržení provozu podniku, přípravu reorganizačního plánu a hledání investora.

„Reorganizační plán postavíme na kombinaci provedení provozní restrukturalizace a vstupu investora, který umožní vypořádat věřitele. Chceme, aby reorganizace proběhla, pokud možno co nejrychleji. Reorga-

nizační plán předložíme do 120 dnů od povolení reorganizace, pokud to stav jednání s investory umožní a nebude třeba žádat o prodloužení,“ upřesnil Václav Žalud z advokátní kanceláře Glatzová, která reorganizační plán připravuje s krizovým manažerem. Stejným předpokladem reorganizace je udržení výroby.

„Zaměřujeme se aktuálně na plnění zákaznických objednávek, opravy a údržbu strojů a na zefektivnění výroby. Některé změny už provedlo předchozí vedení a my v nich pokračujeme. Naším cílem je zachovat výrobní činnost, udržet obchodní partnery i zaměstnance a úspěšně provést ozdravný proces,“ vysvětlil Pavel Babiš, krizový manažer a člen představenstva společnosti Aluprogres. O způsobu řešení úpadku společnosti budou věřitelé rozhodovat na schůzi věřitelů, která proběhne u Krajského soudu v Českých Budějovicích 4. dubna. Věřitelům by reorganizace měla přinést vyšší uspokojení než v případě konkurzu. Úspěšná reorganizace umožní další rozvoj společnosti a povede k udržení zaměstnanosti v regionu. „Na základě dosavadních zjištění při výkonu funkce podporuji reorganizaci dlužníka se zachováním provozu závodu a doufám, že tato forma řešení úpadku získá i většinovou podporu věřitelů,“ dodává insolvenční správce Rudolf Vinš.

(pb)

Ilustrační foto

Foto: archiv KN

Aluprogres se zabývá výrobou a opracováním odlitků ze slitin hliníku zejména pro automobilový průmysl. Z celkové produkce exportuje 75 procent na vyspělé automobilové trhy. Mezi hlavní odběratele patří francouzské, italské, rakouské a holandské podniky. Společnost je rozdělena na 3 hlavní provozy, odlitky vyrábí metodou přesného lití za vysokého nebo nízkého tlaku, opracování odlitků provádí na moderních obráběcích centrech. Firmu založila v roce 2015 slovenská společnost Confal, v současné době drží akcie Confal a soukromé osoby. Aluprogres sídlí ve Strakoniciích, zaměstnává zhruba 250 lidí a její roční obrát dosahuje 500 milionů korun.

HLÍDAČ PRÁCE

Máte novou povinnost? Většina soudů nyní vyžaduje aktivní dohled nad pracovní situací dlužníka. Máme pro vás **HLÍDAČ PRÁCE**, který se o vše postará a může vám ušetřit čas i starosti!

HLÍDAČ PRÁCE automaticky vyhledává aktuální nabídky práce v okolí dlužníkovy bydliště dle zadaných parametrů (profese, mzda, doba dojezdu atd.). Výsledky vám přehledně připraví k odeslání dlužníkovi a umožní snadno vytvořit úřední záznam pro soud.

WWW.INSOLVENCE2008.CZ

B.0425.8

BURZA SPRÁVCŮ

likvidátorů a exekutorů

Burza správců je webová aplikace umožňující efektivní neomezenou inzerci obtížně zpeněžitelného majetku

2200+

Potenciálních zájemců denně

350+

Aktivních inzerentů

Zveřejnění neomezeného počtu inzerátů jen za **956 Kč bez DPH na rok**

www.burzaspravcu.cz

www.facebook.com/burzaspravcu

B.0425.6

Upozorňujeme předplatitele, že kromě Bulletinu Konkursních novin vychází zdarma 2x měsíčně také elektronický Newsletter. Pokud tento Newsletter pravidelně nedostáváte a měli byste o něj zájem, zašlete svoji emailovou adresu na email info@kn.cz

KONKURSÍ NOVINY

SPOLEHLIVÝ PRÁVNÍ ZDROJ

Dále naleznete články v pravidelných rubrikách Naše téma, Exekuce, Výběr z judikatury, Insolvenční poradna, Naše anketa.

Chcete navrhnout téma do dalšího čísla?

Napište na info@kn.cz, předmět e-mailu: **TÉMA KN**

EXEKUTORSKÝ ÚŘAD BRNO-VENKOV, Veveří 125, 616 45 BRNO
JUDr. Petr Kocián, soudní exekutor

tel.: +420 544 508 311, fax: +420 544 508 312
www.exekutorbrno.cz, e-mail: info@exekutorbrno.cz

Rodinný dům v obci Vrbice

okr. Nymburk

Výsledná cena: 1 640 000,- Kč
Nejnižší podání: 1 093 333,- Kč
Jistota: 300 000,- Kč
Dne: 13. 5. 2025 10:00 hod.
Sp. zn.: 137 EX 3627/23

Rodinný dům v Chodově

okr. Sokolov

Výsledná cena: 10 390 000,- Kč
Nejnižší podání: 6 926 667,- Kč
Jistota: 1 800 000,- Kč
Dne: 20. 5. 2025 10:00 hod.
Sp. zn.: 137 EX 15378/24

Rybník Dehtář na toku Dehtářský potok v Záběhově

okr. České Budějovice

Výsledná cena: 1 973 000,- Kč
Nejnižší podání: 1 315 333,- Kč
Jistota: 350 000,- Kč
Dne: 20. 5. 2025 10:30 hod.
Sp. zn.: 137 EX 12565/24

Byt 3+kk a nebytový prostor (sklep) v Praze - Hostivaři

okr. Praha

Výsledná cena: 8 220 000,- Kč
Nejnižší podání: 5 480 000,- Kč
Jistota: 1 400 000,- Kč
Dne: 29. 5. 2025 10:00 hod.
Sp. zn.: 137 EX 4684/23

Budova bez čp/če s pozemky ve Votici

okr. Benešov

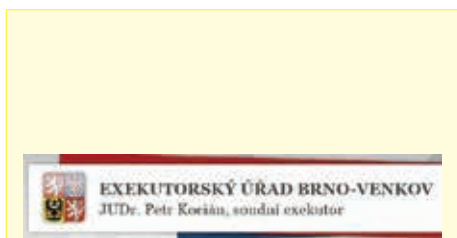
Výsledná cena: 1 200 000,- Kč
Nejnižší podání: 800 000,- Kč
Jistota: 200 000,- Kč
Dne: 10. 6. 2025 10:30 hod.
Sp. zn.: 137 EX 3050/23

Rodinný dům v Lubné

okr. Kroměříž

Výsledná cena: 1 000 000,- Kč
Nejnižší podání: 666 667,- Kč
Jistota: 170 000,- Kč
Dne: 17. 6. 2025 10:00 hod.
Sp. zn.: 137 EX 1148/23

Soubor pozemků (vinic)

okr. Hodonín, Břeclav, Uherské Hradiště

Výsledná cena: 76 919 735,- Kč
Nejnižší podání: 51 279 823,- Kč
Jistota: 13 000 000,- Kč
Dne: 17. 6. 2025 10:30 hod.
Sp. zn.: 137 EX 11085/24

Rod. rekr. v Hlubočkách

okr. Olomouc

Výsledná cena: 3 820 000,- Kč
Nejnižší podání: 2 546 667,- Kč
Jistota: 700 000,- Kč
Dne: 19. 6. 2025 10:00 hod.
Sp. zn.: 137 EX 6658/17

Byt 3+1 v Olomouci

okr. Olomouc

Výsledná cena: 3 935 000,- Kč
Nejnižší podání: 2 623 333,- Kč
Jistota: 750 000,- Kč
Dne: 19. 6. 2025 10:30 hod.
Sp. zn.: 137 EX 6658/17